

MANUAL

PENTRU

PROCEDURA LEGISLATIVĂ ORDINARĂ

Ghidul activității de colegierare a Parlamentului European

Noiembrie 2019

Direcția Generală Politici Interne ale Uniunii
Direcția pentru coordonarea legislativă și a comisiilor
Unitatea pentru afaceri legislative (LEGI)

Scopul acestui manual este de a informa deputații și personalul Parlamentului European. Manualul este redactat de Unitatea pentru afaceri legislative (LEGI) și, ca atare, nu aduce atingere niciunei poziții exprimate de Parlament. Reproducerea și traducerea documentului în scopuri necomerciale sunt autorizate, cu condiția ca sursa să fie menționată și ca Parlamentul European să fie anunțat în prealabil și să primească un exemplar al materialului. © Uniunea Europeană, 2019.

LEGI_Unit@europarl.europa.eu

CUVÂNT ÎNAINTE

În calitate de vicepreședinte ale Parlamentului European responsabile pentru conciliere și, respectiv, de președinte al Conferinței președinților de comisie, avem plăcerea de a vă prezenta acest *Manual actualizat pentru procedura legislativă ordinară*, elaborat de Unitatea pentru afaceri legislative (LEGI). Manualul urmărește să ofere informații practice cu privire la modul în care Parlamentul își organizează activitatea în cadrul procedurii legislative ordinare.

În cea de-a opta legislatură, au avut loc o serie de evoluții importante, printre care încheierea Acordului interinstituțional pentru o mai bună legiferare, care a intrat în vigoare în aprilie 2016, și revizuirea generală a Regulamentului de procedură al Parlamentului, care a intrat în vigoare în ianuarie 2017.

Este esențial ca toți actorii relevanți din cadrul Parlamentului să cunoască temeinic procedurile, pentru a consolida rolul de colegiator al instituției în procesul de adoptare a legislației UE și a-i crește legitimitatea democratică.

Recomandăm, prin urmare, acest manual deputaților, personalului și tuturor celor interesați de activitatea legislativă a Parlamentului.

© Uniunea Europeană 2019 – fotograf/PE

Katarina BARLEY, Nicola BEER, Mairead McGUINNESS
Vicepreședintele responsabile pentru conciliere

Antonio TAJANI
Președintele Conferinței
președinților de comisie

CUPRINS

1.	INTRODUCERE.....	1
2.	ACTORII MAJORI ȘI ROLURILE LOR ÎN CADRUL PROCEDURII LEGISLATIVE ORDINARE	3
	2.1. Parlamentul.....	3
	2.2. Consiliul.....	4
	2.3. Comisia	5
	2.4. Alți actori instituționali implicați în procedura legislativă ordinară	8
3.	PROCEDURA LEGISLATIVĂ ORDINARĂ	11
	3.1. Prezentarea unei propuneri legislative	11
	3.2. Prima lectură	13
	3.2.1. Prima lectură a Parlamentului.....	14
	3.2.2. Prima lectură a Consiliului	22
	3.3. A doua lectură.....	24
	3.3.1. A doua lectură a Parlamentului	24
	3.3.2. A doua lectură a Consiliului	26
	3.4. Concilierea și a treia lectură	26
4.	NEGOCIERILE INTERINSTITUȚIONALE.....	27
	4.1. Introducere	27
	4.2. Trilogurile.....	29
	4.3. Procedura de inițiere a negocierilor interinstituționale.....	30
	4.3.1. Parlamentul.....	30
	4.3.2. Consiliul.....	33
	4.3.3. Comisia	33
	4.4. Actorii negocierilor interinstituționale	34
	4.4.1. Parlamentul.....	34
	4.4.2. Consiliul.....	34
	4.4.3. Comisia	34
	4.5. Transparența lucrărilor Parlamentului și modalități de asumare a responsabilității.....	37
5.	PROCEDURA DE CONCILIERE ÎN DETALIU	38
6.	FINALIZAREA, SEMNAREA ȘI PUBLICAREA TEXTULUI ADOPTAT	41
	6.1. Finalizarea din punct de vedere juridico-lingvistic.....	41
	6.2. Semnarea.....	42
	6.3. Publicarea.....	42

7.	ALTE PROCEDURI ÎN CARE ESTE IMPLICAT PARLAMENTUL.....	43
7.1.	Proceduri legislative speciale.....	43
7.1.1.	Procedura de consultare	43
7.1.2.	Procedura de aprobare.....	44
7.2.	Acte delegate și de punere în aplicare	44
8.	ACORDUL INTERINSTITUȚIONAL PRIVIND O MAI BUNĂ LEGIFERARE.....	46
9.	PROCEDURA LEGISLATIVĂ ORDINARĂ ÎN CIFRE	49
10.	TERMINOLOGIE.....	53
11.	LINKURI UTILE	57
	ANEXA I - Articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene	61
	ANEXA II - Norme aplicabile în cazul procedurii legislative ordinare.....	63
	ANEXA III - Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare.....	74
	ANEXA IV - Ordinea Președințiilor Consiliului	77
	Anexa V - Impactul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană asupra majorităților și a pragurilor utilizate pentru procedura legislativă ordinară	78

1. INTRODUCERE

Odată cu Tratatul de la Lisabona, procedura de codecizie¹ a devenit oficial „procedura legislativă ordinară” (articolul 294 din TFUE²) și regula generală pentru adoptarea legislației la nivelul Uniunii Europene, aplicându-se în marea majoritate a domeniilor sale de acțiune (a se vedea caseta 1).

Procedura legislativă ordinară se bazează pe principiul parității dintre Parlamentul European, ales în mod direct și reprezentând popoarele Uniunii, și Consiliu, care reprezintă guvernele statelor membre. Pe baza unei propuneri a Comisiei, cei doi colegislatori adoptă împreună textele legislative. Niciunul dintre ei nu poate adopta actele respective fără acordul celuilalt și ambii colegislatori trebuie să aprobe același text. La acest acord se poate ajunge în fiecare dintre cele trei lecturi posibile din cursul procedurii legislative ordinare. Dacă o propunere legislativă este respinsă în oricare dintre etapele procedurii sau dacă Parlamentul și Consiliul nu pot ajunge la un compromis, propunerea nu este adoptată, iar procedura se încheie.

Scopul acestui manual este de a trece în revistă aspectele practice ale procedurii legislative ordinare ca principală procedură legislativă pentru adoptarea legislației Uniunii. Primele două capitole conțin informații generale, introducând diferenții actori și rolul lor în cadrul procedurii (capitolul 2), precum și diferitele etape ale acesteia (capitolul 3). Capitolul 4 abordează în detaliu desfășurarea negocierilor interinstituționale (modul în care Parlamentul obține mandatul și ce se întâmplă în cadrul trilogurilor), urmat de informații privind procedura de conciliere (capitolul 5) și, în final, semnarea și publicarea textului adoptat (capitolul 6).

Capitolul 8 explicitează contextul Acordului interinstituțional revizuit pentru o mai bună legiferare, care a intrat în vigoare la 13 aprilie 2016 și care a avut un impact semnificativ asupra modului în care Parlamentul, Consiliul și Comisia lucrează împreună în cadrul unor inițiative și proceduri pentru o mai bună legiferare.

În ultima parte, manualul prezintă pe scurt și alte proceduri importante din perspectiva rolului jucat de Parlament (capitolul 7), precum și o serie statistici relevante cu privire la procedura legislativă ordinară (capitolul 9) și un glosar de termeni, abrevieri și acronime (capitolul 10). În anexe puteți găsi, printre altele, principalele norme legate de procedura legislativă ordinară, majoritățile decizionale post-Brexit și pragurile aplicabile în procedura legislativă ordinară.

---

¹ În practică, termenul oficial de „procedură legislativă ordinară” este încă adesea înlocuit de termenul „codecizie”.

² Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). A se vedea anexa I pentru articolul 294 din TFUE.

Caseta 1 - Momentele importante: de la codecizie la procedura legislativă ordinară

Tratate:

- **Tratatul de la Maastricht din noiembrie 1993** a introdus procedura de codecizie pentru un număr restrâns de domenii legislative (în principal piața internă).
- **Tratatul de la Amsterdam din mai 1999** a simplificat procedura de codecizie prin introducerea posibilității de a încheia acorduri în prima lectură și i-a extins domeniul de aplicare la peste 40 de temeuri juridice (printre care transportul, mediul, justiția și afacerile interne, ocuparea forței de muncă și afacerile sociale).
- **Tratatul de la Nisa din februarie 2003** a introdus noi domenii în sfera de aplicare a procedurii de codecizie.
- **Tratatul de la Lisabona din decembrie 2009** a consacrat codecizia ca „procedură legislativă ordinară” pentru 85 de domenii de acțiune a Uniunii (inclusiv agricultura și pescuitul și politica comercială comună).

Acordurile interinstituționale:

- **Declarația comună privind modalitățile practice de aplicare a procedurii de codecizie, din 2007¹** a stabilit aspectele practice ale aplicării procedurii de codecizie. Declarația, adoptată în 1999, a fost revizuită în 2007, recunoscând explicit importanța sistemului de negocieri trilaterale (triloguri) pe tot parcursul codeciziei.
- **Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, din 2010²** a stabilit măsurile pentru extinderea dialogului dintre Parlament și Comisie, pentru îmbunătățirea fluxului de informații și a cooperării privind procedurile și programarea; el conține dispoziții referitoare la reuniunile Comisiei cu experți, transmiterea informațiilor confidențiale către Parlament, negocierile și încheierea acordurilor internaționale și calendarul aferent programului de lucru al Comisiei.
- **Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 2016³:** acordul dintre Parlament, Consiliu și Comisie a intrat în vigoare în aprilie 2016 și a înlocuit acordul anterior din 2003. El stabilește o serie de inițiative și proceduri convenite de cele trei instituții în vederea unei mai bune legiferări, abordând aspecte precum programarea, instrumentele pentru o mai bună legiferare, inclusiv evaluările de impact și consultarea publicului și a actorilor implicați, alegerea temeiului juridic, actele delegate și de punere în aplicare, transparența, transpunerea în practică și simplificarea.

---

¹ Declarația comună a Parlamentului European, Consiliului și Comisiei din 30 iunie 2007 privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie. [JO C 145, 30.6.2007, p 5.](#)

² Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană. [JO L 304 of 20.11.2010, p 47](#)

³ Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare. JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

2. ACTORII MAJORI ȘI ROLURILE LOR ÎN CADRUL PROCEDURII LEGISLATIVE ORDINARE

2.1. Parlamentul

Funcționarea cotidiană a Parlamentului, inclusiv în ceea ce privește organizarea sa internă și procedurile decizionale, este reglementată de **Regulamentul său de procedură**. În cadrul Parlamentului, activitatea legislativă este desfășurată de comisiile parlamentare¹ competente². Fiecare propunere legislativă care este atribuită unei comisii este alocată (de obicei în urma unei decizii a coordonatorilor comisiei) unui grup politic, care numește un „**raportor**” pentru a redacta raportul în numele Comisiei. Alte grupuri politice pot numi „**raportori din umbră**” pentru a coordona în cadrul comisiei poziția lor cu privire la dosar.

Președintele prezidează reuniunile comisiei și ale coordonatorilor acesteia. Președintele are autoritatea de a lua decizii cu privire la procedurile de vot și hotărâște cu privire la admisibilitatea amendamentelor. De asemenea, președintele prezidează negocierile interinstituționale.

La începutul legislaturii, fiecare grup politic poate desemna un membru care să acționeze în calitate de **coordonator** al grupului în cadrul comisiei. Coordonatorii se reunesc adesea cu ușile închise („in camera”) în timpul reuniunilor comisiei. Comisia poate delega coordonatorilor competența de a decide cu privire la alocarea rapoartelor și avizelor către grupuri, organizarea audierilor în cadrul comisiei, comandarea unor studii, delegațiile comisiei și alte chestiuni de fond sau legate de organizarea activității comisiei.

În cadrul negocierilor interinstituționale din prima și a doua lectură, Parlamentul este reprezentat de o **echipă de negociere** care este condusă de raportor și prezidată de președintele comisiei competente sau de un vicepreședinte desemnat de președinte. Din echipa de negociere fac parte cel puțin raportorii din umbră din fiecare grup politic care dorește să participe (articolul 74 din RdP). Pentru mai multe informații privind negocierile interinstituționale, a se vedea capitolul 4.

Comisiile parlamentare și membrii acestora sunt asistați în activitatea lor legislativă la nivel administrativ de secretariatele comisiilor (care organizează și planifică reuniunile comisiilor și oferă sprijin și consiliere privind activitățile acestora), de consilierii grupurilor politice (care oferă sprijin și consiliere coordonatorului grupului respectiv și deputaților), de asistenții deputaților și alte servicii parlamentare, printre care Unitatea pentru afaceri legislative (LEGL), Serviciul Juridic, Direcția pentru acte legislative, departamentele tematice, Serviciul de Cercetare al Parlamentului European (EPRS), serviciul de presă al Parlamentului, Direcția Generală Traduceri și Direcția Generală

---

¹ Denumită adesea și comisie „competentă”, a se vedea caseta 6 de la capitolul 3.2.1.

² Anexa VI la Regulamentul de procedură al Parlamentului descrie competențele și atribuțiile fiecărei comisii parlamentare permanente (sunt 20 de comisii permanente).

Interpretare. În a treia lectură, LEGI coordonează asistența administrativă acordată delegației Parlamentului în cadrul comitetului de conciliere.

Caseta 2 - Organele politice ale Parlamentului

Conferința președinților (articolele 26-27 din Regulamentul de procedură) este compusă din Președintele Parlamentului European și președinții grupurilor politice. Ea este responsabilă de gestionarea politică generală a Parlamentului și de aspectele politice ale activității sale, inclusiv de organizarea activității Parlamentului, de relațiile cu celelalte instituții și organe ale Uniunii Europene, precum și de relațiile cu țările terțe. Reuniunile sale au loc în săptămâna de dinaintea perioadelor de sesiune de la Strasbourg și în timpul acestora (de obicei, joi dimineața).

Biroul (articolele 24-25 din Regulamentul de procedură) este alcătuit din Președintele Parlamentului, 14 vicepreședinți (dintre care trei sunt responsabili de conciliere) și cinci chestori, care au o funcție consultativă. Biroul se ocupă de chestiunile administrative și financiare pe care le implică conducerea instituției. Reuniunile sale au loc de obicei luni seara, în timpul perioadelor de sesiune de la Strasbourg.

Conferința președinților de comisie (articolul 29 din Regulamentul de procedură) este compusă din președinții tuturor comisiilor permanente și speciale. Ea monitorizează evoluția lucrărilor în cadrul comisiilor și garantează cooperarea și coordonarea între acestea. De asemenea, face recomandări Conferinței președinților privind, *inter alia*, proiectul de ordine de zi al viitoarelor perioade de sesiune. Reuniunile sale au loc, de obicei, marți, în timpul perioadelor de sesiune de la Strasbourg. Președintele este ales dintre membrii conferinței pentru o perioadă de doi ani și jumătate.

2.2. Consiliul

Consiliul reprezintă guvernele statelor membre. El este alcătuit din miniștrii din fiecare țară UE și se întrunește într-o serie de formațiuni stabilite în funcție de domeniile de activitate, pentru a adopta acte legislative și pentru a-și coordona politicile. Consiliul exercită, împreună cu Parlamentul, funcții legislative [articolul 16 alineatul (1) din TUE], operând pe trei niveluri: **grupurile de lucru** pregătesc lucrările Comitetului Reprezentanților Permanenți ai guvernelor statelor membre pe lângă Uniunea Europeană (**Coreper**), care la rândul său pregătește, inter alia, lucrările diferitelor formațiuni ale **Consiliului**.

Reuniunile care au loc la toate aceste trei niveluri sunt prezidate de statul membru care deține **Președinția Consiliului**¹, asigurată prin rotație pe perioade de câte șase luni.

Ordinea de zi a reuniunilor Consiliului reflectă activitatea desfășurată de către Coreper și în cadrul diferitelor grupuri de lucru și comitete. Ea este alcătuită din „**puncte A**”, care

---

¹ Cu excepția Consiliului Afaceri Externe, prezidat în mod normal de Înaltul Reprezentant, Președinția Consiliului este deținută prin rotație de statele membre ale UE la fiecare șase luni (de la 1 ianuarie până la 30 iunie și de la 1 iulie până la 31 decembrie). Președinția prezidează reuniunile Consiliului și ale grupurilor sale de pregătire și reprezintă Consiliul în relațiile sale cu celelalte instituții europene. Ordinea exercitării prin rotație a președinției este stabilită de Consiliu (a se vedea lista din anexa IV).

trebuie aprobate fără discuții în urma acordului la care s-a ajuns în cadrul Coreper, și „**puncte B**”, care trebuie supuse discuțiilor.

Coreper se întrunește în două formațiuni:

Coreper II: este alcătuit din reprezentanții permanenți pe lângă Uniunea Europeană și este prezidat de reprezentantul permanent al țării care deține Președinția. El pregătește lucrările a patru formațiuni ale Consiliului: Afaceri Economice și Financiare, Afaceri Externe, Afaceri Generale, Justiție și Afaceri Interne. Lucrările sale sunt pregătite de „**Grupul Antici**”.

Coreper I: este alcătuit din reprezentanții permanenți adjuncți pe lângă Uniunea Europeană și este prezidat de reprezentantul permanent adjunct al țării care deține Președinția. El pregătește lucrările a 6 formațiuni ale Consiliului: Agricultură și Pescuit¹, Competitivitate, Educație, Tineret, Cultură și Sport, Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori, Mediu, Transporturi, Telecomunicații și Energie. Lucrările sale sunt pregătite de „**Grupul Mertens**”.

Așa cum s-a menționat, activitatea Coreper este pregătită, pe rând, de peste 150 de grupuri de lucru și comitete, cunoscute sub denumirea de „grupuri de pregătire ale Consiliului”. Aceste grupuri îndeplinesc un rol similar cu cel al comisiilor parlamentare din cadrul PE: ele se întrunesc regulat pentru a examina propunerile legislative și pentru a realiza alte lucrări care pregătesc terenul pentru deciziile Consiliului.

Majoritatea grupurilor de lucru și a comitetelor, care sunt alcătuite din experți din fiecare stat membru, sunt instituite de Coreper și înființate în funcție de subiect, ținând seama de domeniul de activitate al formațiunii din cadrul Consiliului pe care o sprijină².

Cadrul și principiile care stau la baza procedurilor decizionale din cadrul Consiliului sunt prevăzute în **Regulamentul său de procedură**³. La fel ca Secretariatul Parlamentului, Secretariatul General al Consiliului asigură coordonarea procesului decizional din cadrul Consiliului. El joacă rolul important de consilier juridic (prin intermediul Serviciului său Juridic), precum și de furnizor de servicii logistice, arhivă (memorie instituțională) și mediator. Secretariatul General îndeplinește un rol esențial, oferind sprijin președințiilor.

2.3. Comisia

Comisia reprezintă interesul general al Uniunii Europene ca ansamblu (și nu interesele fiecărui stat membru) și are responsabilitatea, printre altele, de a face propuneri

---

¹ Aspecte veterinare și fitosanitare, precum și toate dosarele legate de politica comună în domeniul pescuitului, sunt pregătite de Coreper I. O parte din lucrările Consiliului Agricultură și Pescuit, în special toate dosarele legate de politica agricolă comună, sunt pregătite totuși de **Comitetul special pentru agricultură (CSA)**.

² Anumite comitete, cum ar fi Comitetul economic și financiar, Comitetul pentru politică comercială și Comitetul politic și de securitate sunt instituite direct prin tratate, prin decizie interguvernamentală sau prin decizii ale Consiliului. Aceste comitete sunt, în marea lor majoritate, permanente și au adesea un președinte numit sau ales. În plus, pentru un anumit scop, pot fi create comitete ad-hoc, care încetează să existe atunci când și-au îndeplinit misiunea.

³ Decizia Consiliului din 1 decembrie 2009 de adoptare a regulamentului său de procedură, 2009/937UE, [JO L 325, 11.12.2009, p. 35](#).

legislative, de a pune în aplicare decizii, de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii și de a garanta respectarea tratatelor UE. Comisia este alcătuită din **colegiul Comisarilor**, din care fac parte un președinte și 27 de comisari, adică un membru din fiecare stat membru¹. Colegialitatea, conform căreia toți membrii Comisiei sunt responsabili, în mod solidar, de acțiunile întreprinse și de deciziile luate, este principiul-cheie care stă la baza tuturor procedurilor decizionale din cadrul Comisiei, fie în cursul pregătirii propunerilor legislative (de exemplu, consultări între servicii sau reuniuni ale cabinetelor Comisarilor), fie în cursul negocierilor interinstituționale. Cadrul și principiile care stau la baza procedurilor decizionale din cadrul Comisiei sunt prevăzute în **Regulamentul său de procedură**.

În noiembrie 2014, Președintele Juncker a hotărât să organizeze Comisia altfel decât predecesorii săi, numind șapte vicepreședinți care acționează în numele Președintelui, în domeniile lor de competență. Vicepreședinților li se încredințează proiecte prioritare bine definite, iar aceștia îndrumă și coordonează activitatea la nivelul întregii Comisii în domeniile-cheie din orientările politice ale Președintelui².

Tratatul conferă Comisiei, aproape în întregime, monopolul inițiativei legislative (articolul 17 alineatul (2) din TUE)³. Prin urmare, Comisia este responsabilă de elaborarea a aproape tuturor propunerilor de acte legislative, în special a celor care fac obiectul procedurii legislative ordinare. Pentru a pregăti o propunere legislativă, Comisia desfășoară consultări extinse cu actorii implicați și cu publicul, ține seama de rapoartele experților și poate adopta **cărți verzi și albe**⁴ (deși nu face acest lucru în mod sistematic) etc. În plus, realizează un studiu de impact pentru a analiza implicațiile directe și indirecte ale unei anumite măsuri propuse⁵.

Propunerea Comisiei este adoptată de colegiul Comisarilor fie pe baza unei proceduri scrise (fără discuții între Comisari), fie pe baza unei proceduri orale (dosarul este discutat de colegiul Comisarilor).

---

¹ Conform tratatelor, începând cu 1 noiembrie 2014 Comisia trebuie să fie compusă dintr-un număr de membri corespunzător cu două treimi din numărul statelor membre, atât timp cât Consiliul European nu decide modificarea acestui număr, hotărând în unanimitate [articolul 17 alineatul (5) din TUE]. În mai 2013, Consiliul European a hotărât ca, pentru moment, numărul de membri al Comisiei să corespundă în continuare numărului de state membre.

² A se vedea Comunicarea C(2014) 9004 privind Metodele de lucru ale Comisiei Europene în perioada 2014-2019.

³ A se vedea caseta 5 de la capitolul 3.1 privind dreptul de inițiativă de a propune legislație europeană.

⁴ Cărțile verzi sunt documente ale Comisiei care încurajează dezbaterile anumitor teme la nivel european. Ele invită organismele sau persoanele relevante să participe la un proces de consultare. Cărțile verzi pot conduce la evoluții în domeniul legislativ, evidențiate în cărțile albe. Cărțile albe conțin propuneri privind acțiuni ale UE într-un anumit domeniu, întreprinse uneori în urma publicării unei cărți verzi. Scopul este de a lansa o dezbatere cu publicul, părțile interesate și Consiliul în vederea facilitării unui consens politic.

⁵ În conformitate cu Comunicarea C(2014)9004 privind Metodele de lucru ale Comisiei Europene în perioada 2014-2019, „toate inițiativele care ar putea avea un impact direct semnificativ asupra economiei, societății sau mediului ar trebui să fie însoțite de o evaluare a impactului și de un aviz pozitiv din partea Comitetului de evaluare a impactului. Acest principiu se aplică și actelor delegate și de punere în aplicare care se preconizează că vor avea un impact semnificativ.” În realitate totuși, la momentul publicării prezentului manual, numeroase propuneri legislative nu erau însoțite de evaluări ale impactului ([a se vedea Raportul de activitate al Parlamentului privind procedura legislativă ordinară 2014-2016](#)).

Propunerea este transmisă simultan Parlamentului și Consiliului, moment în care procedura legislativă ordinară este inițiată¹. Așa cum este explicat mai în detaliu în caseta 3, Comisia își poate modifica sau retrage propunerea în orice moment, dar în anumite condiții, atât timp cât Consiliul nu a luat o hotărâre (și anume, înainte ca acesta să își adopte poziția în primă lectură).

Pe parcursul întregii proceduri legislative, Comisia îi sprijină pe colegislatori, oferindu-le explicații tehnice și jucând rolul de intermediar onest și de mediator în timpul negocierilor interinstituționale.

Caseta 3 - Retragerile

Jurisprudența Curții de Justiție a confirmat dreptul Comisiei de a retrage propunerile legislative, în anumite condiții. În hotărârea sa din 14 aprilie 2015 (cauza C-409/13), Curtea de Justiție a analizat și clarificat dreptul Comisiei de a-și retrage propunerile legislative, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din TFUE.

Curtea a reamintit dreptul Comisiei de a retrage o propunere în orice moment în cursul procedurii legislative, atât timp cât Consiliul nu a luat o hotărâre (și anume înainte de adoptarea poziției în primă lectură a Consiliului), care decurge direct din dreptul de inițiativă al Comisiei. Totuși, ea a menționat că acesta nu reprezintă un „drept de veto” și că el este circumscris de prerogativele celorlalte instituții.

Curtea a afirmat că retragerea unui act legislativ de către Comisie trebuie justificată corespunzător față de colegislatori și, dacă este cazul, însoțită de elemente sau argumente convingătoare.

Curtea a adăugat că Comisia are dreptul de a retrage o propunere legislativă în cazul în care o modificare planificată de Parlament și Consiliu denaturează propunerea respectivă într-un mod care împiedică atingerea obiectivelor sale inițiale, propunerea pierzându-și astfel rațiunea de a fi, acordând atenția cuvenită spiritului de cooperare loială între instituții.

Punctul 9 din Acordul interinstituțional din 2016 privind o mai bună legiferare (a se vedea capitolul 8) stipulează că Comisia va prezenta motivele acestei retrageri și, dacă este cazul, va preciza etapele ulterioare avute în vedere împreună cu un calendar exact. Ea va derula consultări interinstituționale adecvate pe această bază și va ține seama în mod corespunzător de pozițiile colegislatorilor și va răspunde la acestea.

În conformitate cu articolul 38 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, în cazul în care Comisia intenționează să retragă o propunere, comisarul competent este invitat de comisia competentă la o reuniune pentru a discuta despre intenția respectivă (la această reuniune poate fi invitată, de asemenea, Președinția Consiliului). În cazul în care comisia competentă nu este de acord cu intenția de retragere a Comisiei, îi poate cere acesteia să facă o declarație în fața Parlamentului.

---

¹ În conformitate cu Protocolul nr. 2 la Tratatul de la Lisabona, Comisia trebuie să transmită parlamentelor naționale un proiect de act legislativ în același timp în care îl transmite colegislatorilor, aceștia din urmă putând transmite, în termen de opt săptămâni, avize motivate privind conformitatea propunerii de act legislativ cu principiul subsidiarității. Pentru mai multe informații, a se vedea capitolul 2.4.

2.4. Alți actori instituționali implicați în procedura legislativă ordinară

Consiliul European: este compus din șefii de stat sau de guvern ai statelor membre, precum și din președintele său și președintele Comisiei. Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate participă la lucrările Consiliului European. Consiliul European se întrunește, de obicei, de două ori pe semestru, dar, atunci când situația o impune, pot fi convocate reuniuni extraordinare. Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în tratate, deciziile Consiliului European se adoptă prin consens și se finalizează prin adoptarea concluziilor sale. Articolul 15 din TUE prevede clar că Consiliul European nu exercită funcții legislative. Cu toate acestea, concluziile sale care au ca obiectiv stimularea dezvoltării Uniunii și definirea orientărilor și priorităților politice generale, și au adesea un impact asupra dosarelor din cadrul procedurii legislative ordinare. În trecut, Parlamentul a criticat faptul că concluziile Consiliului European modificau conținutul unor dosare legislative, riscând să împiedice legislatorii să-și exercite libertatea de a legifera după cum consideră necesar.

Parlamentele naționale: Articolul 12 din TUE definește rolul parlamentelor naționale, care trebuie să „*contribuie în mod activ la buna funcționare a Uniunii*”. Alte numeroase dispoziții din tratate conferă parlamentelor naționale drepturi specifice, în special în ceea ce privește verificarea măsurii în care un proiect de act legislativ respectă principiul subsidiarității. Protocoalele nr. 1 și 2 anexate la tratate descriu în continuare acest rol.

În conformitate cu Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale și Protocolul nr. 2 privind principiile subsidiarității și proporționalității, fiecare parlament național poate prezenta un **aviz motivat**, în termen de opt săptămâni de la prezentarea propunerii, în care să indice motivele pentru care, în opinia sa, proiectul de act legislativ¹ nu respectă principiul subsidiarității. Pentru a respecta acest termen, comisia competentă din cadrul Parlamentului nu poate proceda la votul său final înainte de sfârșitul acestei perioade de opt săptămâni².

Fiecare parlament național are două voturi. În cazul sistemelor parlamentare bicamerale, fiecare dintre cele două camere are un vot.

Dacă cel puțin o treime din parlamentele naționale consideră că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității, atunci proiectul trebuie să fie revizuit de către Comisie (sau de către orice altă instituție care a fost la originea propunerii) („**cartonaș galben**”). Acest prag-limită este de un sfert pentru propunerile de acte legislative prezentate în temeiul articolului 76 din TFUE (cooperarea judiciară în materie penală și cooperarea polițienească). După revizuire, instituția responsabilă poate decide să mențină, să modifice sau să retragă propunerea.

---

¹ În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 2, „proiect de act legislativ» înseamnă propunerile Comisiei, inițiativele unui grup de state membre, inițiativele Parlamentului European, cererile Curții de Justiție, recomandările Băncii Centrale Europene și cererile Băncii Europene de Investiții privind adoptarea unui act legislativ”.

² Cu excepția cazurilor urgente menționate la articolul 4 din Protocolul nr. 1, a se vedea articolul 43 din Regulamentul de procedură.

Mai mult decât atât, dacă o majoritate a parlamentelor naționale consideră că un proiect de act legislativ, prezentat în conformitate cu procedura legislativă ordinară, nu respectă principiul subsidiarității, proiectul trebuie revizuit de către Comisie („**cartonaș portocaliu**”). După revizuire, Comisia poate decide să mențină, să modifice sau să retragă propunerea. În cazul în care Comisia decide să mențină propunerea, atunci cele două instituții legiuitoare trebuie să examineze, înainte de încheierea primei lecturi, dacă propunerea este compatibilă cu principiul subsidiarității. În cazul în care Parlamentul, cu majoritatea simplă a membrilor săi, și Consiliul, cu o majoritate de 55 % a membrilor săi, consideră că propunerea nu este compatibilă cu principiul subsidiarității, aceasta nu va mai fi examinată.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE - alcătuită din Curtea de Justiție și Tribunal, cu sediul la Luxemburg): interpretează legislația primară și secundară a UE și decide cu privire la validitatea dreptului derivat. Legislația UE poate fi contestată de către statele membre, Parlament, Consiliu, Comisie sau persoanele fizice, companii sau organizații, în termen de două luni de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, sau în orice moment prin intermediul unei întrebări preliminare adresate de o instanță națională. De asemenea, Curtea se asigură că statele membre își respectă obligațiile care le revin în temeiul tratatelor (proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor) și examinează legalitatea omisiunii de a acționa a instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii Europene.

Parlamentul participă la procedurile în fața Curții de Justiție (a Curții sau a Tribunalului) pentru a-și apăra interesele, drepturile și prerogativele, în special atunci când este vizat un act legislativ adoptat fie doar de Parlament, fie în comun cu Consiliul. Parlamentul poate contesta un act legislativ, de exemplu pentru că nu a fost adoptat în mod corespunzător, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, sau poate apăra un act adoptat în cadrul acestei proceduri, în cazul în care validitatea sa a fost contestată de către cetățeni.

În unele cazuri specifice prevăzute de tratate, CJUE poate solicita o propunere de act legislativ, în conformitate cu procedura legislativă ordinară (articolul 294 alineatul (15) din TFUE). CJUE poate face acest lucru în legătură cu acte cum ar fi statutul Curții de Justiție și instituirea tribunalelor specializate atașate Tribunalului (a se vedea, de asemenea, caseta 5 de la capitolul 3.1).

Banca Centrală Europeană (BCE, cu sediul la Frankfurt, Germania): este banca centrală a țărilor din zona euro, iar obiectivul acesteia este de a menține stabilitatea prețurilor în zona euro. În cadrul mecanismului de supraveghere unic, BCE este acum responsabilă și pentru supravegherea băncilor cu sediul în zona euro sau în statele membre care participă la uniunea bancară. În unele cazuri specifice prevăzute de tratate, BCE poate recomanda o propunere de act legislativ, în conformitate cu procedura legislativă ordinară (articolul 294 alineatul (15) din TFUE). BCE poate face acest lucru pentru actele legislative legate de anumite articole din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene.

Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor (CESE și CoR, ambele cu sediul la Bruxelles) trebuie consultate de Comisie, Parlament și Consiliu în cazurile prevăzute de tratate (în general, în cazul politicilor care intră în sferile lor de interes). Atunci când consultarea comitetelor este obligatorie în conformitate cu procedura legislativă ordinară, Parlamentul nu își poate adopta poziția în primă lectură înainte de a fi primit avizele din partea lor. Parlamentul, Consiliul sau Comisia pot stabili un termen până când comitetele pot să își prezinte avizele (articolele 304 și 307 din TFUE). După expirarea termenului acordat, lipsa unui aviz nu împiedică desfășurarea procedurilor. Cele două comitete pot, de asemenea, emite avize din proprie inițiativă.

CESE este un organism consultativ al Uniunii format din reprezentanți ai organizațiilor patronale, salariale și ai altor reprezentanți ai societății civile, în special din domeniile socioeconomic, civic, profesional și cultural (articolele 301-304 din TFUE). CoR este un organism consultativ al Uniunii format din reprezentanți ai colectivităților regionale și locale (articolele 300 și 305-307 din TFUE). Mai mult decât atât, CoR are dreptul de a introduce o acțiune în fața Curții de Justiție pentru a solicita anularea unui act legislativ din motive de nerespectare a principiului subsidiarității¹.

---

¹ La momentul publicării prezentului manual, nu s-a recurs la această posibilitate în practică.

3. PROCEDURA LEGISLATIVĂ ORDINARĂ

De la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, două tipuri de proceduri pot duce la adoptarea de acte legislative (regulamente, directive sau decizii), și anume procedura legislativă ordinară (descrisă în prezentul capitol) și procedura legislativă specială, în anumite cazuri prevăzute în tratate (descrisă în capitolul 7).

3.1. Prezentarea unei propuneri legislative

Comisia deține dreptul de inițiativă (a se vedea caseta 5 de la capitolul 3.1). Procedura legislativă ordinară începe, prin urmare, prin prezentarea de către Comisie a unei propuneri de act legislativ Parlamentului și Consiliului. Prezentarea propunerii se face după adoptarea sa de către colegiul comisarilor, pe baza unei proceduri scrise sau orale.

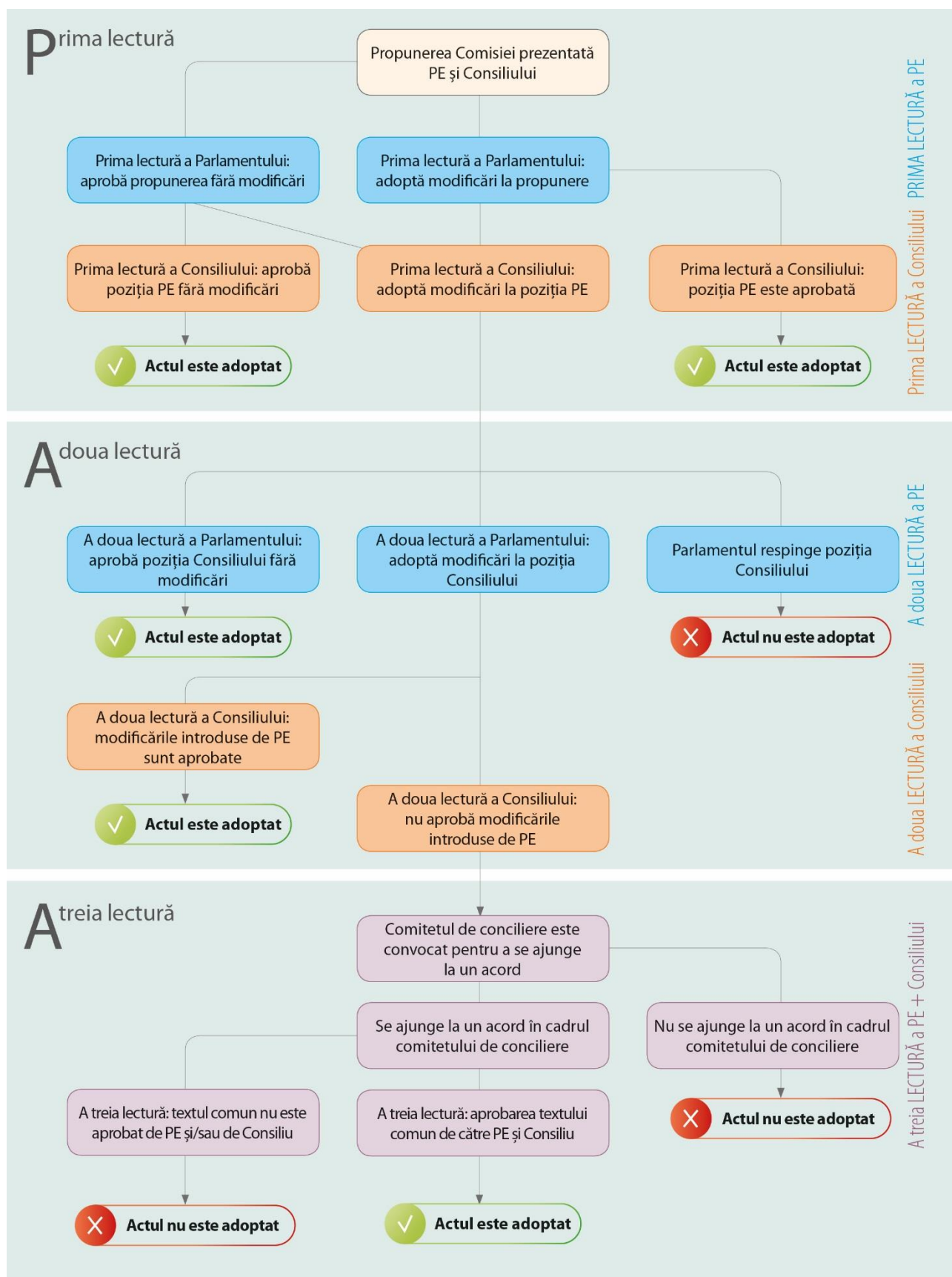
Propunerea Comisiei este transmisă simultan parlamentelor naționale și, în cazul în care este prevăzut în tratat, Comitetului Economic și Social și Comitetului Regiunilor (a se vedea capitolul 2.4).

Caseta 4 - Actele legislative

Actele legislative (articolul 288 din TFUE)	Adoptate printr-o procedură legislativă (procedura legislativă ordinară sau specială), articolul 289 din TFUE.
Regulamentul	Act legislativ cu aplicabilitate generală, obligatoriu în toate elementele sale. Se aplică direct în fiecare stat membru.
Directiva	Act legislativ obligatoriu pentru fiecare stat membru destinat cu privire la rezultatul care trebuie atins. Ea lasă totuși autorităților naționale competența în ceea ce privește forma și mijloacele.
Decizia	Act legislativ care este obligatoriu în toate elementele sale pentru destinatari (unul sau mai multe state membre sau o întreprindere) și este direct aplicabilă.

Procedura legislativă ordinară pas cu pas (articolul 294 din TFUE)

Caseta 5 - Dreptul de inițiativă pentru a propune legislație europeană

Comisia deține „dreptul de inițiativă”, adică prerogativa de a propune legislație la nivelul Uniunii (articolul 17 din TUE). Cu toate acestea, remarcăm faptul că, în anumite cazuri prevăzute de tratate, o propunere de act legislativ poate fi prezentată și la inițiativa unui grup de state membre, la recomandarea Băncii Centrale Europene sau la solicitarea Curții Europene de Justiție [articolul 294 alineatul (15) din TFUE]¹.

Parlamentul și Consiliul, în temeiul articolelor 225 și, respectiv, 241 din TFUE, pot solicita Comisiei să prezinte propuneri corespunzătoare de acte legislative. Această solicitare de a iniția o acțiune legislativă nu este totuși obligatorie – Comisia poate alege să nu prezinte propunerea legislativă, însă trebuie să motiveze acest lucru. La punctul 10 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare (a se vedea capitolul 8), s-a convenit că Comisia va răspunde acestor solicitări în termen de trei luni, precizând acțiunile ulterioare pe care intenționează să le întreprindă în urma lor prin adoptarea unei comunicări speciale. În cazul în care Comisia decide să nu prezinte o propunere, aceasta va furniza motivele detaliate și, după caz, o analiză a alternativelor posibile (a se vedea și articolul 47 din RdP).

În mod similar, o inițiativă cetățenească poate invita Comisia să prezinte propuneri adecvate pentru a pune în aplicare tratatele, în conformitate cu articolul 11 din TUE², și anume propuneri legislative în orice domeniu în care Comisia are competența de a propune legislație. Inițiativele cetățenești trebuie susținute de cel puțin un milion de cetățeni ai UE, care să provină din cel puțin șapte state membre diferite. Inițiativele cetățenești care obțin acest milion de semnături³ trebuie supuse ulterior unei proceduri specifice care se poate încheia cu formularea unor propuneri concrete de acte legislative ale Uniunii.

3.2. Prima lectură

În prima lectură, Parlamentul și Consiliul examinează în paralel propunerea Comisiei. Cu toate acestea, Parlamentul trebuie să acționeze primul, aprobând propunerea Comisiei fără amendamente ori cu amendamente, sau respingând-o. După ce Parlamentul și-a adoptat poziția, Consiliul poate să decidă să aprobe această poziție, caz în care actul legislativ este adoptat, sau poate să modifice poziția Parlamentului și să-și comunice poziția în primă lectură, care va fi analizată de Parlament în a doua lectură. Parlamentul și Consiliul pot ajunge la un acord informal în orice moment, ceea ce conduce la un acord în prima lectură (dacă Parlamentul și Consiliul se pun de acord asupra unui text de compromis care modifică propunerea Comisiei înainte de votul Parlamentului în prima lectură) sau la un acord timpuriu în a doua lectură (dacă se pun

---

¹ De exemplu: un sfert dintre statele membre pot iniția o procedură legislativă în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (articolul 76 din TFUE); Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene și legislația complementară pot fi modificate prin procedura legislativă ordinară la recomandarea Băncii Centrale Europene (articolul 40 din Protocolul 4); prin procedura legislativă ordinară se pot constitui tribunale specializate în cadrul Tribunalului la cererea Curții de Justiție [articolul 257 alineatul (1) din TFUE].

² Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească, *JOL* 65, 11.3.2011, p. 1.

³ Inițiativele cetățenești care au obținut numărul necesar de semnături la momentul publicării prezentului manual sunt următoarele: 1. „Interzicerea glifosatului și protecția oamenilor și mediului de pesticide toxice”, 2. „Oprăți vivisecția”, 3. „Unul dintre noi” (privind *protejarea juridică a demnității, a dreptului la viață și a integrității fiecărei ființe umane încă de la concepere, în domeniile de competență ale UE în care astfel de măsuri de protecție prezintă o importanță deosebită*) și 4. „Apa și salubritatea reprezintă un drept fundamental! Apa este un bun public, nu o marfă!”. Pentru informații suplimentare, a se consulta site-ul: <https://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/welcome?lg=ro>

de acord asupra acestui text de compromis înainte de votul Consiliului în prima lectură).

Pe întreaga durată a primei lecturi, nici Parlamentul și nici Consiliul nu sunt constrânse de vreun termen-limită în care să își încheie prima lectură.

3.2.1. Prima lectură a Parlamentului

Examinarea în comisie

În cadrul Parlamentului, propunerea este trimisă de către Președinte spre examinare comisiei parlamentare competente¹. În această etapă pot fi implicate în examinarea unei propuneri a Comisiei mai multe comisii parlamentare, conform procedurii de avizare (articolul 56 din Regulamentul de procedură al Parlamentului), procedurii comisiilor asociate (articolul 57 din Regulamentul de procedură) sau procedurii reuniunilor comune ale comisiilor (articolul 58 din Regulamentul de procedură). În cazul unui conflict de competență între două sau mai multe comisii permanente, Conferința președinților de comisie trebuie sesizată cu privire la chestiunea competenței în termen de patru săptămâni de la anunțarea în plen. Conferința președinților de comisie va prezenta apoi o recomandare Conferinței președinților. În cazul în care Conferința președinților nu ia o decizie cu privire la recomandare în termen de șase săptămâni de la primirea sa, se consideră că aceasta a fost aprobată (articolul 211 din Regulamentul de procedură).

Caseta 6 - Implicarea diferitelor comisii în timpul procedurii legislative ordinare

Comisia competentă	Comisia responsabilă pentru activitatea de pregătire pentru plen, prin elaborarea unui raport legislativ (a se vedea și rolul comisiilor în deciziile cu privire la începerea negocierilor, capitolul 4.3).
Comisia pentru aviz (articolul 56 din Regulamentul de procedură) ²	În cazul în care comisia competentă dorește să cunoască avizul unei alte comisii sau dacă o altă comisie dorește, din proprie inițiativă, să-și dea avizul comisiei competente, poate solicita

¹ Propunerile sunt atribuite în funcție de competențele fiecărei comisii parlamentare, care sunt prevăzute în anexa VI la Regulamentul de procedură al Parlamentului. În cazul în care există incertitudini, Președintele poate, înainte de anunțul în Parlament privind trimiterea la comisia competentă, să sesizeze Conferința președinților cu privire la o chestiune de competență, aceasta din urmă adoptând decizia sa în temeiul recomandării Conferinței președinților de comisie (articolul 48 din Regulamentul de procedură). Acest lucru a fost aplicat anterior în anumite proceduri de aprobare, în care sesizarea formală de către Consiliu a sosit la ceva timp după propunerea Comisiei (de exemplu Acordul de asociere UE-America Centrală și Acordul de asociere UE-Ucraina).

² Comisiile recurg uneori și la **procedura de la articolul 56+**, care prevede un acord informal între comisii și care este aprobat de Conferința președinților de comisie. În temeiul acestui acord, comisia competentă este de acord cu unul sau mai multe dintre următoarele elemente de cooperare în cadrul comisiei care emite un aviz:

- invitarea sistematică a raportorului pentru aviz la toate schimburile de opinie, atelierele și audierile din cadrul comisiei competente;
- invitarea raportorului pentru aviz la reuniunile cu raportorii alternativi ai comisiei competente;
- participarea raportorului pentru aviz la triloguri;

	autorizația Președintelui, în conformitate cu articolul 210 alineatul (2). Ea poate numi un raportor pentru aviz. Ea poate, în termenul stabilit de comisia competentă, să prezinte avizul său comisiei respective, care constă în amendamente la propunerea Comisiei cu privire la chestiunile care intră în sfera sa de competență. În mod alternativ, comisia care emite un aviz poate decide să-și prezinte poziția sub forma unor amendamente depuse direct la comisia competentă de către președinte sau raportor, în numele comisiei care emite un aviz. Comisia pentru aviz nu poate depune amendamente în plen.
Comisiile asociate (articolul 57 din RdP)	În cazul în care Conferința președinților consideră, pe baza propunerii Conferinței președinților de comisie sau a președintelui său, că subiectul intră, într-o măsură aproape egală, în competența a două sau a mai multor comisii sau că diferite aspecte ale subiectului intră în competența a două sau a mai multor comisii, comisiile respective vor fi „asociate”. Ea cooperează cu comisia competentă, în baza unor norme specifice, cum ar fi un calendar comun și cooperarea dintre raportori. Comisia competentă acceptă fără a supune la vot amendamentele unei comisii asociate în cazul în care acestea se referă la subiecte ce sunt de competența exclusivă a comisiei respective. Ea poate depune amendamente care privesc subiecte ce intră în competența partajată direct în plen, în cazul în care acestea nu sunt adoptate în cadrul comisiei competente.
Reuniunile comune ale comisiilor (articolul 58 din RdP)	Atunci când subiectul ține, în mod indisociabil, de competența mai multor comisii și este de importanță majoră, Conferința președinților poate decide, pe baza propunerii Conferinței președinților de comisie sau a președintelui său, că aceste comisii vor aplica procedura reuniunilor comune. Acest lucru implică organizarea de reuniuni comune ale comisiilor și votarea unui singur proiect de raport. Comisiile sunt responsabile în mod solidar de negocierile interinstituționale¹.

- organizarea de reuniuni bilaterale între raportorul comisiei competente și raportorul pentru aviz în domeniile lor specifice de interes și preocupare.

¹ Un exemplu important este propunerea de regulament privind Fondul european de dezvoltare durabilă (FEDD; 2016/0281(COD)), în cazul căreia s-a decis, ținând seama de natura transversală și de importanța subiectului abordat în propunere, ca Comisia pentru dezvoltare, Comisia pentru afaceri externe și, respectiv, Comisia pentru bugete să colaboreze pe picior de egalitate, în temeiul articolului 58. A fost pentru prima dată când trei raportori au realizat în comun un proiect de raport, trei comisii au votat în comun, în cadrul unor reuniuni prezidate în comun de președinții comisiilor lor, și au negociat în comun cu celelalte instituții.

Comisia competentă numește „raportorul”, a cărui sarcină principală este de a urmări dosarul de-a lungul diverselor etape ale procedurii, inclusiv în cursul negocierilor cu Consiliul și Comisia, dacă este cazul. Comisia competentă poate, de fapt, decide să numească deja un raportor responsabil de urmărirea etapei de elaborare înaintea adoptării propunerii de către Comisie, în special în cazul în care propunerea este prevăzută în programul de lucru al Comisiei (articolul 48 din RdP).

În cursul etapei negocierilor interinstituționale, raportorul și raportorii din umbră sunt asistați de o echipă responsabilă de proiect, coordonată de secretariatul comisiei competente și din care fac parte cel puțin Unitatea LEGI, Serviciul Juridic, Direcția pentru acte legislative, serviciul de presă al PE și alte servicii relevante care vor fi desemnate de la caz la caz (a se vedea Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare; anexa III). În plus, raportorul și raportorii din umbră sunt asistați de către asistenții lor parlamentari și de personalul grupurilor politice cărora le aparțin.

Raportorul este responsabil pentru elaborarea **proiectului de raport** al comisiei și, prin urmare, este primul deputat care propune amendamente la propunerea Comisiei. În unele cazuri, raportorul alege să prezinte mai întâi un document de lucru pentru a lansa discuțiile cu alți deputați și părți interesate în vederea pregătirii proiectului de raport.

Celelalte grupuri politice pot numi „raportori din umbră” care să reprezinte poziția lor cu privire la dosar. În urma prezentării proiectului de raport de către raportor în cadrul unei reuniuni a comisiei, amendamentele pot fi depuse de către orice deputat în Parlamentul European, atât timp cât acestea sunt cosemnate de cel puțin un membru titular sau supleant al comisiei competente (articolul 218 din RdP). Președintele comisiei stabilește **termenul pentru depunerea amendamentelor** (la propunerea raportorului). După acest termen, se pot depune amendamente numai dacă sunt amendamente de compromis sau dacă apar probleme tehnice (articolul 181 din Regulamentul de procedură). Este posibil să se depună **amendamente orale** în cursul votului, cu excepția cazului în care un anumit număr de deputați se opun¹.

În etapa de examinare în comisie, se poate decide să se organizeze audieri cu experți sau să se solicite elaborarea unor studii sau **evaluări de impact**, în plus față de evaluarea impactului realizată de Comisie (inclusiv privind modificările substanțiale).

Proiectul de raport și amendamentele sunt apoi discutate în comisie, în cursul uneia sau mai multor reuniuni. Adesea, înainte să se treacă la vot în comisie, au loc discuții informale între raportor și raportorii din umbră, în încercarea de a reconcilia pe cât posibil pozițiile diverselor grupuri politice. Aceste discuții au adesea loc în cadrul unor așa-numite „**reuniuni ale raportorilor din umbră**”. Ca urmare a acestor discuții informale, pot fi prezentate „**amendamente de compromis**”, care sunt supuse apoi la

---

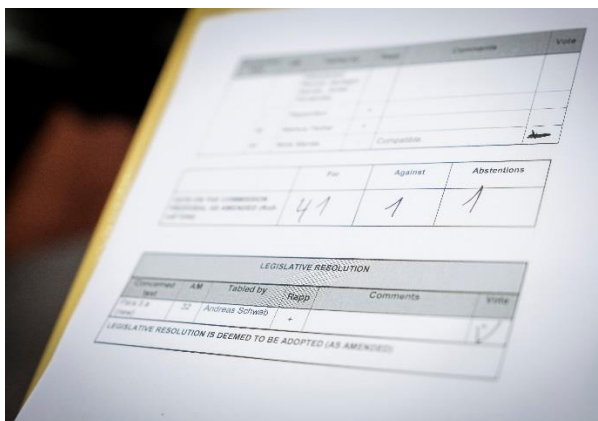
¹ Numărul de deputați necesar în cadrul comisiei în cauză este stabilit proporțional cu numărul prevalent pentru ședința plenară, rotunjit, după caz, prin adaos; A se vedea articolul 180 din Regulamentul de procedură, care prevede că este necesară participarea a cel puțin 40 de deputați în plen.

vot, cu scopul de a regrupa mai multe amendamente sau de a oferi o alternativă la amendamente contradictorii.

Comisia competentă își adoptă raportul, care ia forma unor amendamente la propunerea Comisiei Europene, cu **majoritate simplă**. Votul final privind un raport sau un aviz se face prin **apel nominal** (articolul 218 din Regulamentul de procedură). Comisia Europeană participă de obicei la dezbaterile din comisia parlamentară și poate fi invitată să își facă cunoscută poziția cu privire la amendamentele propuse. Președinția Consiliului poate, de asemenea, să fie prezentă și poate fi invitată să formuleze observații.

Pe baza raportului său, comisia poate decide să inițieze **negocieri** informale cu celelalte instituții înaintea primei lecturi a Parlamentului. Această decizie necesită o **majoritate calificată** a membrilor comisiei și aprobarea în plen (a se vedea articolul 71 din Regulamentul de procedură și capitolul 4.3.1). Orice acord la care au ajuns colegislatorii în urma acestor negocierilor este considerat provizoriu și trebuie să fie supus comisiei parlamentare spre examinare și aprobare înainte de a fi prezentat în plen.

Votul în comisie: ridicarea mâinii, liste de vot © Parlamentul European (2017)

Votul în comisie: votul electronic © Parlamentul European (2017)

Caseta 7 - Etapele posibile în prima lectură în timpul examinării în comisie

- Anunțul făcut în plen prin care se trimite un dosar legislativ comisiei competente
- Decizia coordonatorilor cu privire la grupul politic care poate numi raportorul
- Grupurile politice își numesc raportorul sau raportorii din umbră

- Schimb de opinii fără proiect de raport (uneori pe baza unui document de lucru)
- Studii, audieri sau ateliere (opțional)
- Examinarea proiectului de raport
- Termenul pentru depunerea amendamentelor
- Examinarea amendamentelor
- Încercările de a cădea de acord asupra amendamentelor de compromis (reuniuni între raportor și raportorii din umbră) și posibila examinare în comisie
- Votul în comisie
- Decizia privind inițierea negocierilor interinstituționale
- În cazul în care au loc negocieri: prezentarea unui raport de către președinte și raportor după fiecare trilog
- Votul privind acordul provizoriu (în urma negocierilor interinstituționale)

Stadiul examinării în plen

După ce comisia competentă își adoptă raportul, sub formă de amendamente la propunerea Comisiei, raportul este depus pentru a fi votat în plen (articolul 59 din Regulamentul de procedură). În cazul în care negocierile în primă lectură au condus la un acord provizoriu care a fost aprobat de către comisia competentă, acesta va fi prezentat spre examinare de către plen sub forma unui text consolidat (articolul 74 din RdP).

De cele mai multe ori, votul asupra unor dosare legislative importante este precedat și de o dezbatere în plen. În cadrul acestor dezbateri și înainte de vot, Președintele Parlamentului poate solicita Comisiei și Consiliului să își exprime poziția cu privire la amendamentele propuse. Pot fi depuse amendamente suplimentare și în ședința plenară, însă doar de comisia competentă, de un grup politic sau de un grup de deputați în nume individual, reprezentând a douăzecea parte din membrii Parlamentului (prag redus, și anume cel puțin 38 de deputați).

Hotărând cu **majoritate simplă** (adică majoritatea voturilor exprimate), Parlamentul își adoptă apoi poziția în prima lectură privind propunerea Comisiei: poate să respingă propunerea în întregime¹, să o aprobe fără amendamente, sau, cazul cel mai frecvent, să adopte amendamente la propunere. Articolul 59 din Regulamentul de procedură stabilește ordinea voturilor în plen.

---

¹ Tratatul nu prevede explicit posibilitatea ca Parlamentul să respingă o propunere în prima lectură, așa cum este cazul pentru a doua lectură (articolul 294 alineatul (7) litera (b) din TFUE). Parlamentul a considerat că este posibil să respingă o propunere a Comisiei în prima lectură. Parlamentul a respins, în consecință, propuneri în prima lectură (de exemplu, propunerea privind statisticile europene de securitate față de criminalitate (2011/0146 (COD)) și propunerea referitoare la posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice utilizarea produselor alimentare și furajelor modificate genetic pe teritoriul lor (2015/0093(COD))). Cu toate acestea, cazurile în care propunerile Comisiei sunt respinse sunt excepționale.

În mod alternativ, președintele, raportorul, un grup politic sau cel puțin 38 de deputați (pragul redus) pot solicita după adoptarea actului legislativ în ansamblul său, așa cum a fost modificat, o decizie privind retrimiteria sa comisiei competente, în vederea inițierii de negocieri interinstituționale (articolul 59.4 din Regulamentul de procedură).

Dacă poziția Parlamentului în primă lectură reflectă un acord provizoriu la care s-a ajuns în urma negocierilor interinstituționale, poziția în primă lectură este apoi transmisă Consiliului, care o adoptă, fără modificări, drept poziția sa în prima lectură. Astfel, procedura legislativă se încheie în această etapă.

Caseta 8 - Majoritățile utilizate în procedura legislativă ordinară	
În Parlament	
Majoritatea simplă:	majoritatea voturilor exprimate
Majoritatea calificată:	majoritatea membrilor care compun Parlamentul (pentru votul în plen, 376 din 751)
În Consiliu	
Majoritatea simplă:	majoritatea statelor membre (15 state membre pentru)
Majoritatea calificată:	55 % dintre statele membre (16 state membre), reprezentând cel puțin 65 % din populația UE ¹
Unanimitatea:	toate state membrele care votează sunt pentru (abținerea nu împiedică adoptarea prin unanimitate)

---

¹ Această regulă a „dublei majorități” se aplică de la 1 noiembrie 2014. Înainte de această dată, majoritatea calificată era reprezentată de 255 de voturi (din totalul de 352) din partea a cel puțin 15 state membre. Un stat membru putea invoca un criteriu suplimentar, conform căruia populația statelor membre care au votat pentru trebuie să reprezinte 62 %.

Sesiune plenară la Strasbourg © Uniunea Europeană (2017)

Caseta 9 - Etapele posibile în prima lectură în timpul examinării în plen	
Fără decizia comisiei de a iniția negocieri	Cu decizia comisiei de a iniția negocieri
• Depunerea raportului comisiei • Termenul pentru depunerea amendamentelor • Dezbateri (Conferința președinților/plenul pot, cu toate acestea, alege să nu poarte o dezbateri) • Votul privind: ○ respingerea proiectului de act legislativ ○ amendamentele la proiectul de act legislativ ○ proiectul de act legislativ în ansamblul său, așa cum a fost modificat • Eventuala retrimiteri la comisie, în vederea inițierii de negocieri (sau a reexaminării, în cazul în care proiectul de act legislativ a fost respins)	• Depunerea raportului comisiei (mandat) • Comunicarea în plen a deciziei comisiei de a iniția negocierile • Posibila solicitare (de către pragul mediu, o zecime dintre deputați, făcută de unul sau mai multe grupuri politice și/sau minimum 76 de deputați) a votării unei decizii a comisiei de a iniția negocieri și, în cazul unei astfel de solicitări, un vot unic în cursul aceleiași perioade de sesiune sau, în cazul mini-sesiunilor plenare, în cursul următoarei perioade de sesiune. • În cazul în care nu există nicio cerere sau respingere a deciziei, negocierile interinstituționale pot începe • În cazul în care decizia este respinsă, dosarul va fi votat, în principiu, în următoarea perioadă de sesiune • Termenul pentru depunerea amendamentelor • Dezbateri (Conferința președinților/plenul pot, cu toate acestea, alege să nu poarte o dezbateri) • Votul privind: ○ respingerea proiectului de act legislativ ○ amendamentele la proiectul de act legislativ ○ proiectul de act legislativ în ansamblul său, așa cum a fost modificat • Eventuala retrimiteri la comisie, în vederea inițierii de negocieri pe baza mandatului acordat de plen (sau a reexaminării, în cazul în care proiectul de act legislativ a fost respins)

3.2.2. Prima lectură a Consiliului

La fel ca Parlamentul, după ce primește propunerea Comisiei, Consiliul începe activitatea pregătitoare. Cele două instituții își pot desfășura activitatea simultan, dar poziția în primă lectură a Consiliului nu poate fi adoptată înainte ca Parlamentul să fi transmis poziția sa în prima lectură. Consiliul poate adopta uneori un acord politic, în așteptarea poziției în primă lectură a Parlamentului, cunoscut și sub denumirea de „**abordare generală**”.

Așa cum s-a explicat la capitolul 2.2, propunerea trece prin cele trei niveluri din cadrul Consiliului:

- Grupul de lucru;
- Coreper;
- Consiliul.

Propunerea este transmisă grupului de lucru relevant spre a fi discutată. Examinarea propunerii în **grupul de lucru** relevant poate coincide, ca durată, cu examinarea aceleiași propuneri de către Parlament. Când discuțiile au avansat suficient de mult în grupul de lucru și, în funcție de sensibilitatea sau importanța dosarului, discuțiile pot începe sau continua în Coreper și, mai rar, la nivel de Consiliu.

Majoritatea propunerilor figurează pe ordinea de zi a **Coreper** de mai multe ori, deoarece acestea încearcă să rezolve divergențele pe care grupul nu le-a soluționat. Coreper poate decide să retrimite chestiunea grupului de lucru, eventual cu propuneri de compromis și acesta poate să transmită chestiunea mai departe Consiliului. În prima lectură, Coreper poate adopta, de asemenea, un mandat de negociere în vederea viitoarelor negocieri interinstituționale, deși, din ce în ce mai mult, **abordarea generală** adoptată de Consiliu servește drept mandat al Consiliului.

Formal, voturile au loc doar la nivel de **Consiliul**. La nivelul Coreper sau al grupului de lucru, Președinția Consiliului va încerca să obțină un acord cât mai larg cu privire la majoritatea problemelor semnalate de statele membre, evaluând întotdeauna dacă compromisurile vor întruni majoritatea necesară în Consiliu. Scopul este ca la reuniunea Consiliului să nu ajungă decât un număr limitat de chestiuni politice nesoluționate sau, eventual, niciuna, soluționând majoritatea chestiunilor politice și tehnice la nivelul Coreper și al grupului de lucru. Președinția Consiliului poate alege, de asemenea, să poarte discuții în cadrul Coreper și al Consiliului pe baza **rapoartelor intermediare**, descriind progresele realizate și principalele chestiuni rămase nesoluționate.

Consiliul poate decide să retrimite propunerile Coreper sau grupului de lucru și poate oferi orientări sau sugera compromisuri. În cazul în care Coreper a fost în măsură să finalizeze discuțiile privind o propunere, aceasta este înscrisă ca punct „A” pe ordinea de zi a Consiliului, ceea ce înseamnă că se preconizează ajungerea la un acord fără dezbateri. Discuția pe marginea acestor chestiuni poate totuși să fie redeschisă în cazul în care unul sau mai multe state membre solicită acest lucru. Oricare dintre formațiunile

sale poate adopta un act al Consiliului care intră în domeniul de competență al altei formațiuni.

În cazul în care Consiliul, hotărând cu **majoritate calificată** sau în **unanimitate**, dacă Comisia se opune, aprobă poziția Parlamentului în primă lectură (de exemplu, aprobă toate amendamentele Parlamentului ca, de exemplu, în cazul unui acord în primă lectură) actul în cauză este adoptat în formularea care corespunde poziției PE în primă lectură. În cazul în care nu aprobă în totalitate rezultatul primei lecturi a Parlamentului, Consiliul își adoptă poziția în prima lectură (cunoscută anterior sub denumirea de „poziție comună” a Consiliului) și o comunică Parlamentului, care demarează a doua lectură¹. Comisia informează pe deplin Parlamentul European cu privire la poziția sa.

Dacă Parlamentul și-a adoptat poziția în primă lectură fără să fi ajuns la un acord cu Consiliul, este, de asemenea, posibil să se ajungă la un acord înainte de a doua lectură a Parlamentului: este vorba de așa-numitul „**acord timpuriu în a doua lectură**” (articolul 72 din RdP; procedura este explicată mai în detaliu la capitolul 4.3).

Reuniune în Consiliu © Uniunea Europeană

---

¹ Deși nu este prevăzut explicit în tratat, este în general acceptat faptul că, hotărând cu majoritate calificată, Consiliul poate respinge în întregime propunerea Comisiei. Cu toate acestea, de obicei Consiliul nu respinge formal propunerile Comisiei, ci - spre deosebire de Parlament - decide doar să nu înceapă sau să nu continue lucrările pe marginea unei propuneri a Comisiei, blocând astfel, în practică, propunerea.

3.3. A doua lectură

A doua lectură începe în momentul în care poziția Consiliului în prima lectură¹ este transmisă formal Parlamentului. În a doua lectură, cei doi colegislatori trebuie să respecte termene stricte prevăzute în tratate: fiecare are la dispoziție trei luni, cu posibilitatea de a beneficia de o lună suplimentară, perioadă care, pentru Parlamentul European, începe să curgă de la anunțarea în plen a poziției Consiliului în primă lectură². În a doua lectură, Parlamentul poate aproba, respinge sau modifica poziția Consiliului în prima lectură³.

3.3.1. A doua lectură a Parlamentului

Examinarea în comisie

Raportorul (în mod normal, același deputat care a întocmit raportul pentru prima lectură) elaborează un proiect de recomandare care trebuie prezentat de comisia competentă (comisia competentă de la prima lectură) în plen, prin care se propune aprobarea, modificarea sau respingerea poziției Consiliului în primă lectură.

Proiectul de recomandare include amendamentele propuse de raportor. Doar membrii titulari sau supleanți ai comisiei competente pot depune propuneri de respingere și amendamente suplimentare. Cu toate acestea, în a doua lectură există anumite restricții suplimentare privind admisibilitatea amendamentelor. Concret, în conformitate cu articolul 68 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, amendamentele la poziția Consiliului sunt admisibile numai dacă au drept scop:

- restabilirea totală sau parțială a poziției adoptate de Parlament în primă lectură, sau
- ajungerea la un compromis între Consiliu și Parlament, sau
- modificarea unei părți din textul poziției Consiliului în primă lectură care nu a fost prevăzută în propunerea inițială a Comisiei sau al cărei conținut era diferit de propunerea inițială, sau
- luarea în considerare a unui fapt nou sau a unei situații juridice noi, apărute după adoptarea poziției Parlamentului în primă lectură.

Președintele comisiei competente și Președintele Parlamentului decid cu privire la admisibilitatea amendamentelor din comisie și, respectiv, din plen. Decizia lor este definitivă (articolul 68 din RdP). În cazul în care după prima lectură au loc noi alegeri,

---

¹ Așa cum se prevede la punctul 20 din Declarația comună privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie ([JOC 145, 30.6.2007, p.5](#)), în mod normal, Consiliul consultă Parlamentul în momentul transmiterii poziției Consiliului, pentru a asigura eficiența maximă. Este important să se asigure utilizarea deplină a celor trei sau patru luni disponibile și să se țină seama, de exemplu, de perioadele de vacanță.

² În conformitate cu articolul 294 alineatul (14), termenul de trei luni prevăzut la punctul 7 poate fi prelungit cu cel mult o lună. În general, Parlamentul utilizează această posibilitate de prelungire, deoarece trei luni se dovedește a fi, în mod normal, o perioadă prea scurtă.

³ Dacă Parlamentul nu ia nicio decizie până la expirarea termenului, actul respectiv este considerat adoptat în forma care corespunde poziției Consiliului în primă lectură. Totuși, acest lucru nu s-a produs niciodată în practică.

iar Parlamentul nu a solicitat Comisiei să transmită din nou propunerea sa Parlamentului¹, aceștia pot hotărî derogarea de la restricțiile privind admisibilitatea.

În a doua lectură, comisiile sesizate pentru aviz nu mai joacă niciun rol. Cu toate acestea, comisiile asociate sunt implicate, în conformitate cu articolul 57 din Regulamentul de procedură, în procesul de negociere².

La fel ca în prima lectură, proiectul de recomandare și amendamentele suplimentare pot face obiectul unor discuții informale între raportor și raportorii din umbră, pentru a reconcilia pe cât posibil pozițiile acestora, aceste discuții putând conduce la amendamente de compromis care sunt apoi supuse la vot.

În a doua lectură, comisia competentă poate decide să inițieze negocieri cu Consiliul în orice moment după ce poziția Consiliului în primă lectură le-a fost transmisă, poziția Parlamentului în primă lectură constituind mandatul său. În cazul în care poziția Consiliului conține elemente care nu sunt incluse în propunerea Comisiei sau în poziția Parlamentului în primă lectură, comisia poate adopta orientări pentru echipa de negociere (a se vedea articolul 73 din Regulamentul de procedură și capitolul 4.3.1).

Comisia competentă decide, cu majoritate simplă (adică majoritatea voturilor exprimate). După votul în comisia competentă, recomandarea este supusă la vot în plen.

Stadiul examinării în plen

Recomandarea pentru a doua lectură adoptată de comisie și, în cazul unui acord în a doua lectură, textul acordului provizoriu sunt supuse la vot în plen. Pot fi depuse amendamente suplimentare și în ședința plenară, însă doar de comisia responsabilă, de un grup politic sau de cel puțin 38 de deputați (pragul redus).

Înainte de votul în plen, Președintele Parlamentului poate solicita Comisiei să-și facă cunoscută poziția și Consiliului să-și prezinte comentariile.

Parlamentul poate aproba poziția Consiliului în prima lectură fără amendamente, fie ca urmare a unui acord timpuriu în a doua lectură, fie întrucât amendamentele propuse nu au fost adoptate în plen. În cazul în care nu sunt prezentate sau adoptate cu majoritate calificată (cel puțin 376 de voturi pentru dintr-un total de 751) amendamente sau propuneri de respingere, Președintele anunță doar că actul propus a fost în final adoptat. În aceste cazuri nu se recurge la un vot formal.

Dacă Parlamentul aprobă sau respinge poziția Consiliului în prima lectură, procedura legislativă se încheie. În cazul în care poziția Consiliului este respinsă, procedura poate fi relansată doar printr-o nouă propunere a Comisiei.

---

¹ Articolul 68 alineatul (2) coroborat cu articolul 61 din Regulamentul de procedură.

² A se vedea interpretarea articolului 57 din RdP de către Comisia AFCO: „O decizie a Conferinței președinților de a recurge la procedura comisiilor asociate se aplică în toate stadiile procedurii în cauză.”

3.3.2. A doua lectură a Consiliului

După ce Parlamentul și-a încheiat a doua lectură și a comunicat poziția sa Consiliului, acesta din urmă are la dispoziție alte trei luni (sau patru, dacă s-a solicitat o prelungire, a se vedea începutul punctului 3.3) pentru a încheia a doua lectură.

În a doua lectură, Consiliul poate aproba amendamentele Parlamentului cu majoritate calificată. În cazul în care Comisia se opune unui amendament al Parlamentului este nevoie de unanimitate în Consiliu. În acest caz, actul este adoptat.

Atunci când Consiliul nu acceptă toate amendamentele Parlamentului, se convoacă comitetul de conciliere, conform tratatului.

3.4. Concilierea și a treia lectură

Concilierea constă în negocieri directe între Parlament și Consiliu în cadrul comitetului de conciliere, pentru a ajunge la un acord sub forma unui proiect comun (a se vedea și capitolul 5 pentru o descriere mai detaliată).

Comitetul de conciliere este compus din două delegații:

- delegația Consiliului, alcătuită dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru (miniștri sau reprezentanți ai acestora) și
- delegația Parlamentului, alcătuită dintr-un număr egal de membri și prezidată de unul dintre cei **trei vicepreședinți responsabili de conciliere**.

Astfel, comitetul de conciliere este compus în prezent din 56 (28+28) de membri. Comisia este reprezentată de Comisarul responsabil pentru dosar și are sarcina de a lua toate inițiativele necesare pentru a reconcilia pozițiile Parlamentului și Consiliului.

Comitetul de conciliere trebuie convocat în termen de șase săptămâni (sau opt, dacă s-a convenit asupra unei prelungiri) de la data la care Consiliul și-a încheiat a doua lectură și a comunicat oficial Parlamentului că nu este în măsură să accepte toate amendamentele propuse de acesta din urmă în a doua lectură. Pentru fiecare propunere legislativă care necesită aplicarea procedurii de conciliere se constituie câte un comitet separat, care are la dispoziție șase săptămâni (sau opt, dacă s-a convenit asupra unei prelungiri) pentru a ajunge la un acord general sub forma unui „**text comun**”, care trebuie aprobat în mod oficial de Parlament și Consiliu. În realitate, având în vedere termenele scurte pentru a ajunge la un acord, negocierile interinstituționale informale încep imediat după convocarea oficială a comitetului de conciliere.

În cazul în care comitetul de conciliere nu ajunge la un acord sau Parlamentul (hotărând cu majoritate simplă) ori Consiliul (hotărând cu majoritate calificată) nu aprobă „textul comun” în a treia lectură în termen de șase săptămâni (sau opt, dacă s-a convenit asupra unei prelungiri), se consideră că actul nu este adoptat.

4. NEGOCIERILE INTERINSTITUȚIONALE

4.1. Introducere

De la Tratatul de la Amsterdam, care a introdus posibilitatea ca colegislatorii să ajungă la un acord în prima lectură, este posibil să se faciliteze finalizarea procedurii legislative ordinare în toate etapele procedurii (a se vedea caseta 10 de după punctul 4.4.3)¹. Practica care decurge a fost codificată în Declarația comună privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie (a se vedea caseta 1), în conformitate cu care „*instituțiile cooperează cu bună credință pe întreaga durată a procedurii, pentru a-și apropia pozițiile cât mai mult posibil, permițând astfel, dacă este cazul, adoptarea actului legislativ într-o etapă timpurie a procedurii*”. Reconcilierea pozițiilor se face prin negocieri interinstituționale informale, sub formă de triloguri.

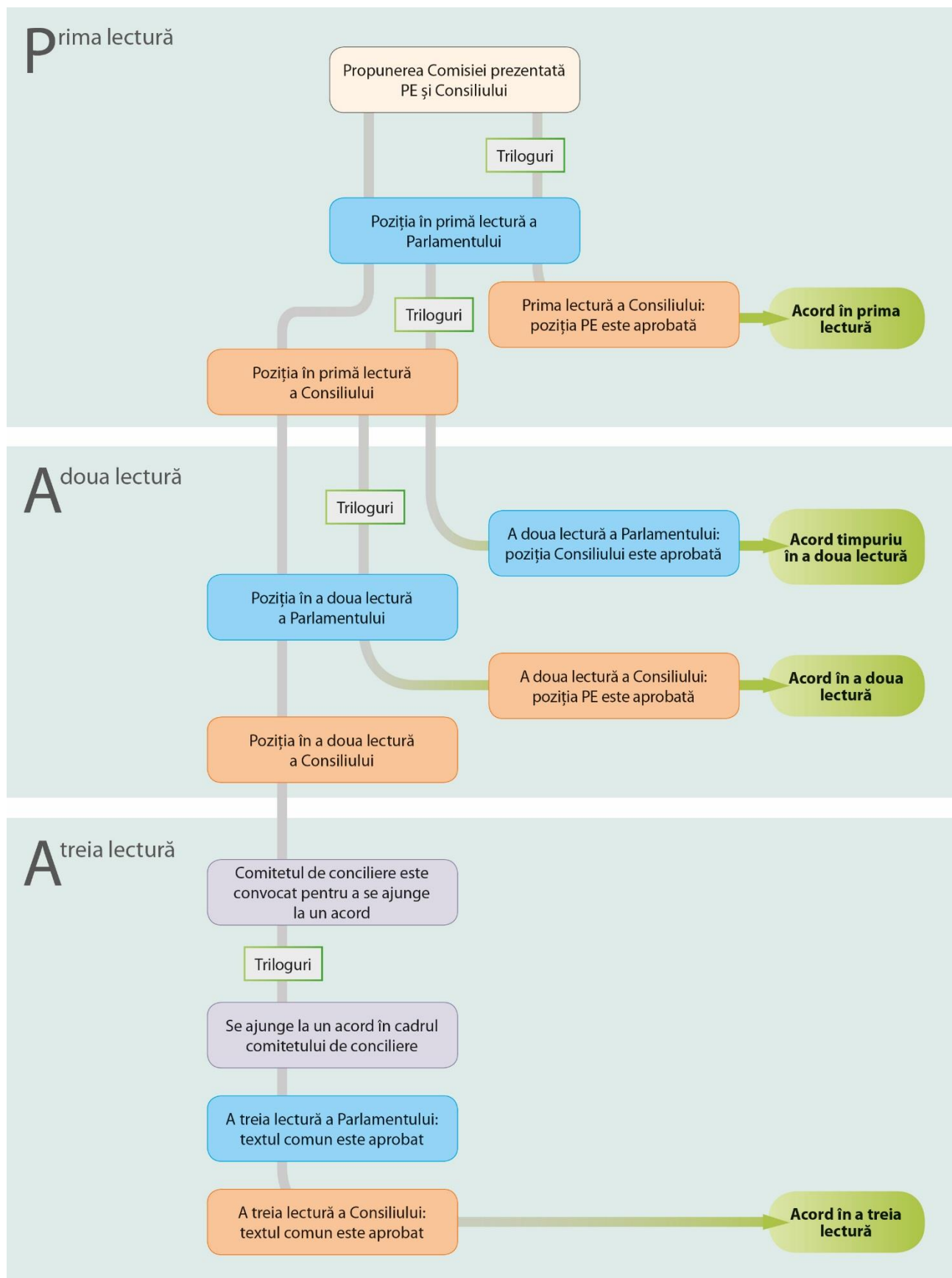
Trilog © Parlamentul European (2017)

Revizuirea Regulamentului de procedură al Parlamentului European, care a intrat în vigoare la 16 ianuarie 2017, a constituit ocazia de a consolida transparența negocierilor legislative interinstituționale (a se vedea și punctul 4.5). Această reformă se bazează pe dispozițiile introduse la sfârșitul anului 2012, referitoare la adoptarea mandatului de negociere al Parlamentului și desfășurarea negocierilor. Normele au fost total modificate pentru a consolida responsabilitatea și controlul parlamentar asupra negocierilor legislative, în special prin acordarea unui rol mai important plenului în luarea deciziilor cu privire la începerea negocierilor și la mandat.

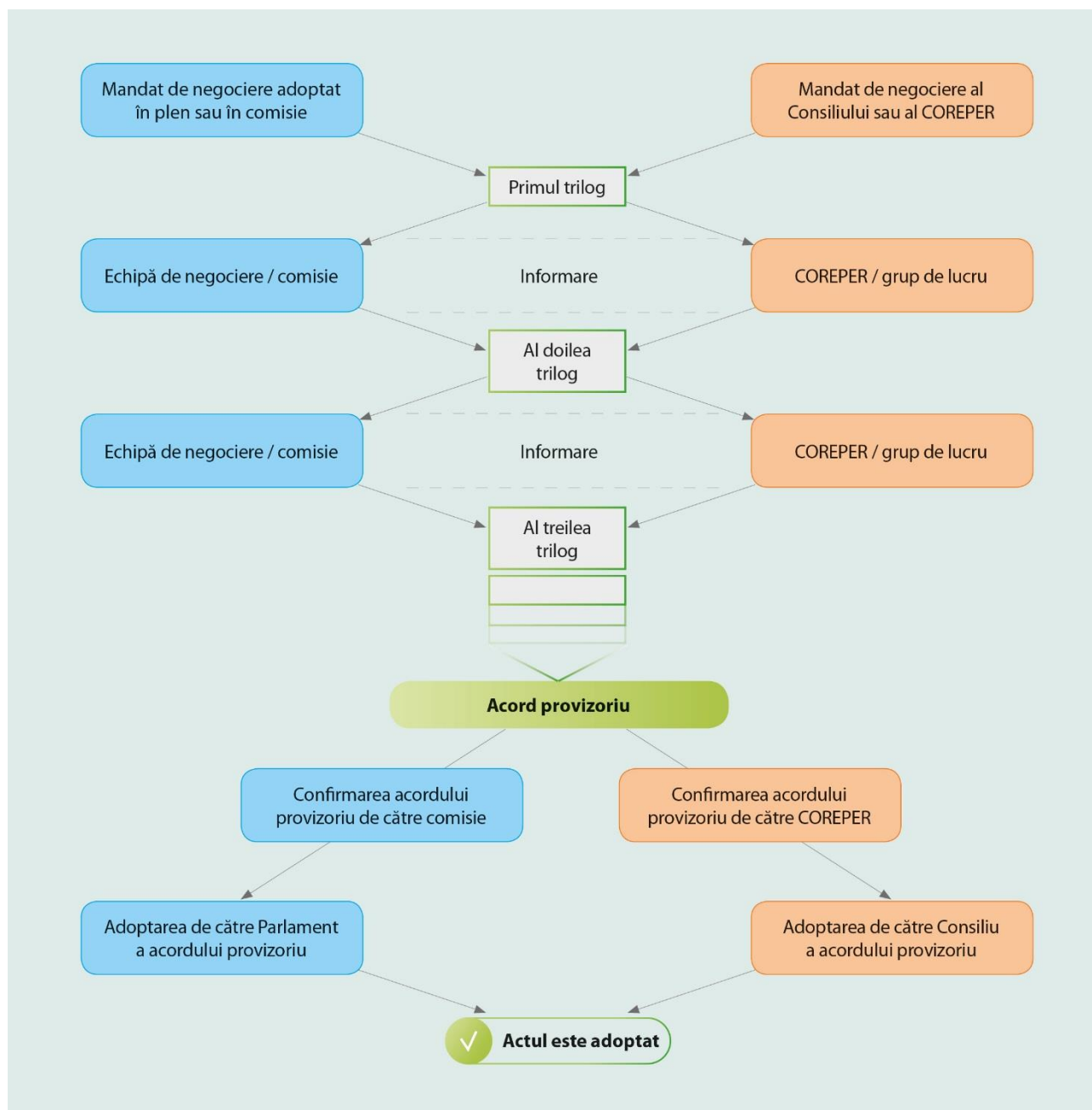
---

¹ Pentru o trecere în revistă a evoluției istorice, a se vedea raportul Conferinței intitulate „[20 de ani de codecizie](#)” din 5 noiembrie 2013.

Diferitele etape pentru ajungerea la un acord în cadrul procedurii legislative ordinară

Procesul negocierilor interinstituționale

4.2. Trilogurile

Pentru ca un act să fie adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară, colegislatorii trebuie să cadă de acord, în cursul procedurii, asupra unui text comun acceptabil atât pentru Parlament, cât și pentru Consiliu. Pentru aceasta, instituțiile trebuie să discute între ele, ceea ce se întâmplă în cadrul trilogurilor; acestea sunt reuniuni informale trilaterale, la care participă reprezentanți ai Parlamentului, Consiliului și Comisiei, având ca subiect propuneri legislative. Trilogurile pot fi organizate în orice etapă a procedurii legislative și pot conduce la un acord în prima lectură, un acord timpuriu în a doua lectură, un acord în a doua lectură sau un proiect

comun în etapa de conciliere. În cursul trilogurilor au loc negocieri politice și pot fi precedate de reuniuni tehnice pregătitoare, la care participă experți ai celor trei instituții. Principalul instrument de lucru este un document pe patru coloane: primele trei coloane conțin poziția fiecăreia dintre cele trei instituții participante, iar ultima este rezervată propunerilor de compromis¹. Trilogurile sunt prezidate de instituția care găzduiește reuniunea (Parlamentul sau Consiliul). După prezentarea poziției fiecărei instituții, are loc o dezbatere pentru găsirea unui compromis.

Comisia acționează ca mediator, pentru a facilita obținerea unui acord între colegislatori. Participanții la triloguri negociază în baza mandatului primit de la instituțiile lor respective. Cele trei delegații analizează, informal, posibilele soluții de compromis și, în mod periodic, prezintă rapoarte instituțiilor lor sau le solicită noi instrucțiuni, conform normelor interne ale fiecăreia dintre acestea: prin intermediul echipei de negociere și/sau în cadrul comisiei competente în Parlament, în cadrul Coreper sau al grupului de lucru responsabil în Consiliu (a se vedea graficul de mai sus).

Orice acord la care se ajunge în cadrul trilogurilor este provizoriu și trebuie să fie aprobat prin procedurile formale aplicabile în fiecare instituție (în cazul Parlamentului, a se vedea articolul 74 din Regulamentul de procedură).

Frecvența și numărul trilogurilor depind de natura fiecărui dosar și de circumstanțele politice (de exemplu, încheierea legislaturii parlamentare). Dat fiind faptul că Președinția Consiliului este asigurată prin rotație, de obicei fiecare Președinție a Consiliului este motivată să finalizeze un anumit număr de dosare până la sfârșitul Președinției sale.

S-ar putea spune că, în comparație cu ceea ce se întâmpla la începutul folosirii procedurii de codecizie, utilizarea mai instituționalizată a trilogurilor a consolidat transparența și responsabilitatea în cadrul Parlamentului (deoarece grupurile politice au acces la toate informațiile și reuniunile), precum și calitatea negocierilor interinstituționale.

4.3. Procedura de inițiere a negocierilor interinstituționale

Înainte de a iniția negocierile interinstituționale, fiecare instituție trebuie să dea undă verde negociatorilor săi (a se vedea punctul 4.4) pentru a le începe, pe baza unui mandat de negociere în limitele căruia trebuie să se încadreze. Procedura de inițiere a negocierilor diferă de la o instituție la alta.

4.3.1. Parlamentul

Negocieri înaintea primei lecturi a Parlamentului

În cadrul Parlamentului, plenul este cel care decide în ultimă instanță dacă să încheie prima lectură a Parlamentului sau dacă mandatează comisia competentă să inițieze negocieri. Deschiderea negocierilor este o decizie care poate fi luată la nivel de comisie,

---

¹ În cadrul anumitor negocieri, documentul poate conține un număr diferit de coloane.

raportul acesteia făcând oficiu de mandat, și care trebuie ulterior aprobată în plen (articolul 71 din Regulamentul de procedură). În cazul în care decizia nu este aprobată, sau comisia nu ia o astfel de decizie, plenul poate, de asemenea, hotărî să retrimită un dosar comisiei competente pentru a iniția negocierile pe baza amendamentelor adoptate în plen (articolul 59 alineatul (4) din RdP).

- *Decizia comisiei de a iniția negocieri în primă lectură*

În cazul în care comisia competentă decide să inițieze negocieri în primă lectură, cu raportul ei ca mandat, această decizie necesită o majoritate calificată la nivel de comisie.

Ulterior, această decizie trebuie să fie anunțată la începutul perioadei de sesiune ulterioare adoptării în comisie (în mod normal, luni seara, la ora 17.00, în cazul unei sesiuni de la Strasbourg, și miercuri după-amiaza, la ora 15.00 în cazul unei mini-sesiuni de la Bruxelles). Până la sfârșitul zilei următoare celei în care se face anunțul, grupurile politice sau deputații care ating cel puțin pragul mediu (76 de deputați) pot solicita un vot unic cu privire la decizia comisiei (în cazul unei sesiuni de la Strasbourg, un astfel de vot are loc în cursul aceleiași perioade de sesiune). În absența unei astfel de solicitări depuse în termenul-limită, comisia poate să înceapă negocierile.

În cazul în care este necesară supunerea la vot, plenul poate să aprobe decizia comisiei cu majoritate simplă, iar comisia poate demara negocierile imediat după aceea.

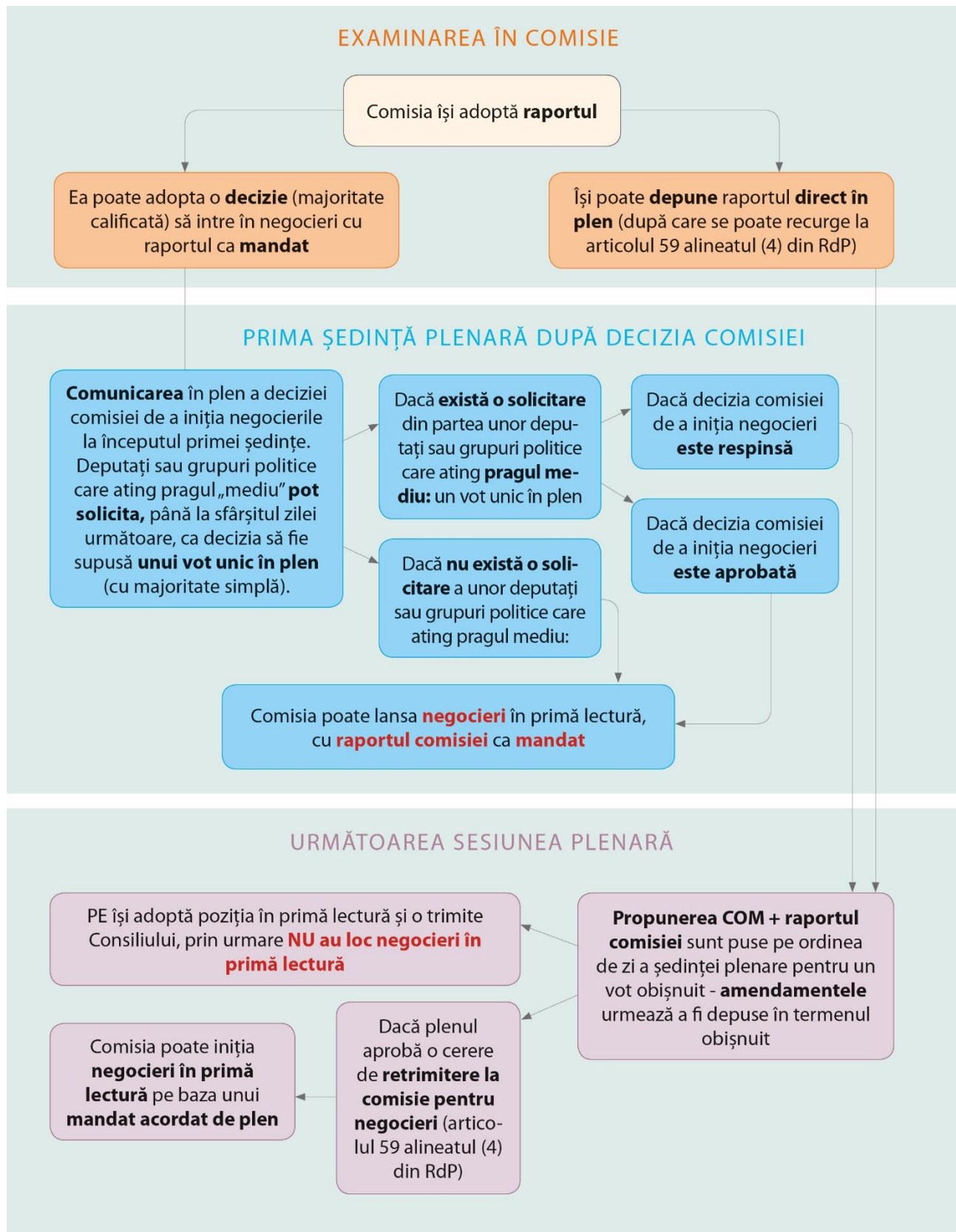
În cazul în care plenul respinge decizia comisiei de a iniția negocieri, raportul este inclus pe ordinea de zi a următoarei perioade de sesiune, în conformitate cu articolul 59 din Regulamentul de procedură, în vederea unui vot normal în plen și se stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor.

- *Decizia luată în plen de inițiere a negocierilor (cu sau fără o decizie anterioară la nivel de comisie)*

În cazul respingerii unei decizii a comisiei sau în absența acesteia, proiectul de act legislativ, amendamentele comisiei care constituie raportul său și amendamentele depuse de grupurile politice sau de cel puțin 38 de deputați sunt supuse la vot în plen în vederea încheierii primei lecturi a Parlamentului.

Cu toate acestea, înainte de declararea formală a încheierii primei lecturi, președintele, comisiei competente sau raportorul, un grup politic sau cel puțin 38 de deputați (pragul redus) pot solicita adunării plenare să retrimită dosarul comisiei în vederea unor negocieri interinstituționale în conformitate cu articolul 60 din Regulamentul de procedură, această solicitare fiind apoi supusă la vot.

Adoptarea mandatelor de negociere în Parlament în vederea negocierilor în primă lectură

Negocierile înaintea primei lecturi a Consiliului (articolul 72 din Regulamentul de procedură)

În cazul în care comisia competentă dorește să înceapă negocierile interinstituționale după ce Parlamentul și-a adoptat poziția în primă lectură în ședință plenară și înainte ca Consiliul să își fi finalizat prima lectură (**negocieri timpurii în a doua lectură**), ea trebuie să decidă acest lucru cu majoritate calificată; decizia trebuie anunțată în plen, însă doar în scop informativ.

Poziția Parlamentului în primă lectură constituie mandatul pentru negocieri. Acesta este motivul pentru care, spre deosebire de ceea ce se întâmplă în cazul negocierilor în primă lectură, decizia comisiei nu poate fi contestată de către plen. Negocierile pot începe imediat după decizia comisiei.

Negocierile înaintea celei de-a doua lecturi a Parlamentului (articolul 73 din Regulamentul de procedură):

Pentru a decide inițierea negocierilor înaintea celei de-a doua lecturi a Parlamentului, comisia competentă are nevoie doar de o majoritate simplă. Acesta poate decide să inițieze negocierile în orice moment după ce i-a fost transmisă poziția în primă lectură a Consiliului. Poziția Parlamentului în primă lectură constituie mandatul său, însă, în cazul în care poziția Consiliului conține elemente care nu sunt incluse în propunerea Comisiei sau în poziția Parlamentului în primă lectură, comisia poate adopta orientări suplimentare, inclusiv sub forma unor amendamente la poziția Consiliului, pentru echipa de negociere.

4.3.2. Consiliul

Nu există nicio cerință oficială în ceea ce privește nivelul la care se pot obține mandatele de negociere (și anume, la nivelul Coreper sau al Consiliului). Consiliul tinde să le adopte din ce în ce mai mult la nivelul Consiliului, sub formă de **Abordare generală** (cu majoritate calificată, deși, în practică, nu se procedează la vot), care este un document public. Poziția Consiliului în primă lectură constituie mandatul pentru a doua lectură.

4.3.3. Comisia

Propunerea Comisiei pentru un proiect de act legislativ constituie mandatul său de negociere. În toate etapele procedurii legislative, modificările aduse pozițiilor Comisiei în negocierile interinstituționale sunt pregătite de către Grupul pentru relații interinstituționale (**GRI**)¹. GRI se întrunește aproape săptămânal și, *inter alia*, discută și convine asupra liniei pe care Comisia ar trebui să o adopte în cadrul viitoarelor triloguri cu privire la toate dosarele aflate în discuție. Reprezentanții Comisiei care participă la

---

¹ Organism din cadrul Comisiei, care are sarcina de a coordona relațiile politice, legislative și administrative cu celelalte instituții, în special cu Parlamentul și cu Consiliul. GRI reunește toți șefii adjuncți ai cabinetelor comisarilor, deoarece aceștia au sarcina de a monitoriza afacerile interinstituționale. El se reunește, în principiu, o dată pe săptămână. Acesta se ocupă, în special, de dosarele tratate de către Parlament și Consiliul care sunt sensibile din punct de vedere instituțional, unele dintre acestea făcând obiectul procedurii legislative ordinare.

triloguri pot conveni doar ad referendum să modifice în mod substanțial propunerile legislative ale Comisiei, adoptate de colegislatori, cu excepția cazului în care colegiul comisarilor a adoptat în mod oficial poziții revizuite ale Comisiei sau până ce colegiul comisarilor adoptă aceste poziții.

4.4. Actorii negocierilor interinstituționale

4.4.1. Parlamentul

Revizuirea Regulamentului de procedură a Parlamentului din 2017 nu a modificat componența echipei de negociere prevăzută în versiunea din 2012. Echipa Parlamentului este condusă de către raportor și prezidată de către președintele comisiei competente, care poate, de asemenea, desemna un vicepreședinte al comisiei ca supleant. În cadrul trilogurilor, adesea, acest lucru înseamnă că președintele (sau vicepreședintele) sau Președinția Consiliului prezidează reuniunile (în funcție de locul în care se desfășoară întâlnirea, la sediul Consiliului sau al Parlamentului). În plus, președintele se poate concentra pe chestiunile cu caracter orizontal, în timp ce raportorul apără poziția Parlamentului cu privire la un anumit dosar. Așa cum se menționează în mod explicit în Regulamentul de procedură al Parlamentului, din echipa de negociere mai fac parte cel puțin raportorii din umbră din partea fiecărui grup politic care dorește să participe.

În cadrul trilogurilor, echipa de negociere este asistată de o **echipă de proiect**, coordonată de secretariatul comisiei competente (a se vedea punctul 3.2.1).

4.4.2. Consiliul

Consiliul este reprezentat, de obicei, de către Președinție la nivelul președintelui Coreper I sau II, în funcție de subiect, și, în mod excepțional, pentru dosarele politice importante, de ministrul responsabil. Totuși, având în vedere numărul mare de triloguri și în funcție de natura dosarului și de practica statului membru care deține Președinția prin rotație a Consiliului, trilogurile pot fi, de asemenea, prezidate de președinții grupurilor de lucru respective. În cursul etapei de negociere, grupurile **Antici** și **Mertens** ale fiecărei Președinții¹ sunt, de asemenea, contacte utile pentru Parlament. Echipa de negociere a Consiliului este, în mod normal, asistată de serviciul responsabil de dosar în cadrul Secretariatului Consiliului și al Serviciului juridic.

4.4.3. Comisia

Comisia este reprezentată de Directoratul General competent (de obicei, la nivel de șef de unitate sau de director) sau, în cazul dosarelor importante din punct de vedere politic, de către comisarul responsabil sau directorul general, asistat de Secretariatul General și, uneori, de Serviciul Juridic al Comisiei și de cabinetul comisarului.

---

¹ Grupurile Antici și Mertens pregătesc lucrările Coreper I și, respectiv, ale Coreper II (a se vedea capitolul 2.2).

Pe parcursul procedurii legislative, Comisia îi sprijină pe colegislatori oferindu-le explicații tehnice și jucând rolul de mediator în timpul negocierilor interinstituționale. Aceasta poate fi invitată să propună texte de compromis sau să prezinte informații suplimentare sau de natură „tehnică”. Comisia ar trebui să joace rolul unui mediator imparțial atunci când își apără sau negociază propunerile legislative în toate etapele procesului legislativ, în conformitate cu dreptul său de inițiativă și cu principiul egalității de tratament în ceea ce privește Parlamentul și Consiliul¹.

Caseta 10 — Acorduri în cadrul procedurii legislative ordinare: caracteristici principale din perspectiva Parlamentului	
Acordul în primă lectură (articolele 59, 62 și 71 din RdP)	Amendamente: la propunerea Comisiei; se pot depune amendamente la poziția Consiliului în comisie sau în plen; se aplică criterii largi de admisibilitate. Mandat: (1) raportul comisiei: în cazul în care adunarea plenară aprobă decizia comisiei de a iniția negocieri, raportul comisiei constituie mandatul; (2) poziția plenului: în cazul în care adunarea plenară nu aprobă decizia comisiei și are loc un vot normal în plen sau în cazul în care nu există o decizie a comisiei de a iniția negocierile, adunarea plenară poate transmite rezultatul votului în plen comisiei în vederea unor negocieri interinstituționale. Decizia de a iniția negocieri: (1) de către comisie (majoritate calificată), dar trebuie anunțată în plen, după care adunarea plenară poate hotărî să supună această decizie unui vot unic; (2) în cazul în care sesiunea plenară nu aprobă decizia comisiei sau în cazul în care nu există o decizie a comisiei, plenul poate încă decide (majoritate simplă) să transmită chestiunea înapoi comisiei în vederea unor negocieri interinstituționale. Termene: Nu. Confirmarea acordului provizoriu: printr-o scrisoare din partea președintelui Coreper adresată președintelui comisiei, înainte ca Parlamentul European să își adopte poziția în primă lectură (precedată de un vot unic cu majoritate simplă în cadrul comisiei competente) Majoritatea necesară în plen: propunerea Comisiei poate fi aprobată, respinsă sau modificată cu majoritate simplă (cu majoritatea voturilor exprimate).
Acordul timpuriu în a doua lectură (articolele 69 și 72 din RdP)	Amendamente: niciun amendament la poziția Consiliului în primă lectură deoarece aceasta reflectă acordul provizoriu negociat cu Parlamentul. Mandat: poziția Parlamentului în primă lectură. Decizia de a începe negocierile: de către comisie (majoritate calificată) în orice moment după adoptarea poziției Parlamentului în primă lectură; anunțată în plen, fără a fi însă necesar să fie aprobată. Termene: Nu.

¹ A se vedea Acordul-cadru ([JO L 304/47, 20.11.2010](#)) privind relațiile dintre Parlament și Comisie, conform căruia Comisia trebuie să țină „seama în mod corespunzător de rolurile conferite prin tratate Parlamentului și, respectiv, Consiliului, mai ales în ceea ce privește principiul fundamental al egalității de tratament”.

	Confirmarea acordului provizoriu: vot cu majoritate simplă, care confirmă acordul provizoriu și aprobă o scrisoare din partea președintelui comisiei către președintele Coreper, care indică faptul că președintele va recomanda plenului ca poziția în primă lectură a Consiliului corespunzătoare textului acordului provizoriu să fie adoptată fără amendamente în a doua lectură a Parlamentului. Majoritatea necesară în plen: în a doua lectură, Parlamentul aprobă poziția în primă lectură a Consiliului (majoritate simplă), care corespunde acordului timpuriu provizoriu în a doua lectură. În cazul în care nu sunt prezentate sau adoptate (majoritate calificată) amendamente sau propuneri de respingere, președintele anunță că actul propus, astfel cum a fost negociat cu Consiliul, a fost adoptat (fără vot formal).
Acordul în a doua lectură (articolele 67, 69 și 73 din RdP)	Amendamente: la poziția Consiliului în primă lectură, pot fi depuse la nivel de comisie (nu mai pot fi depuse de către comisiile sesizate pentru aviz) și în stadiul examinării în plen; se aplică criterii stricte de admisibilitate. Mandat: poziția Parlamentului în primă lectură. În cazul în care poziția Consiliului conține elemente care nu sunt incluse în propunerea Comisiei sau în poziția Parlamentului în primă lectură, comisia poate adopta orientări suplimentare, inclusiv sub forma unor amendamente, care completează mandatul în primă lectură. Decizia de a începe negocierile: de către comisia competentă în orice moment după ce poziția Consiliului i-a fost transmisă (majoritate simplă); niciun anunț în plen. Termene: maximum 3+1 luni pentru Parlament pentru a-și adopta poziția în a doua lectură (și maximum alte 3+1 luni pentru Consiliu). Confirmarea acordului provizoriu: acordul provizoriu este confirmat printr-o scrisoare din partea președintelui Coreper adresată președintelui comisiei, înainte ca Parlamentul European să își adopte poziția în a doua lectură (precedată de un singur vot în cadrul comisiei competente). Majoritatea necesară în plen: amendamentele la poziția Consiliului sau o respingere a acestora necesită o majoritate calificată.
Conciliere și a treia lectură (articolele 75, 76, 77 și 78 din RdP)	Amendamente: nu se pot depune amendamente în a treia lectură: Parlamentul aprobă sau respinge proiectul comun în ansamblul său cu majoritate simplă în cadrul unui vot unic. Mandat: poziția Parlamentului în a doua lectură. Decizia de a începe negocierile: nu se aplică. Termene: maximum 24 de săptămâni (3 x 8 săptămâni), din care maximum 8 săptămâni dedicate concilierii propriu-zise. Confirmarea acordului provizoriu: transmiterea unei scrisori cu textul comun de către cei doi președinți de delegație. Majoritatea necesară în plen: majoritate simplă.

4.5. Transparența lucrărilor Parlamentului și modalități de asumare a responsabilității

Parlamentul acordă o mare importanță asigurării transparenței și deschiderii cât mai mari a procedurilor sale, în conformitate cu articolul 15 din TFUE.

Ca regulă generală, toate reuniunile în comisie și ședințele plenare sunt publice. Toate ședințele plenare și, de cele mai multe ori, reuniunile comisiilor sunt transmise în direct pe internet. Toate dezbaterile și voturile privind dosarele legislative, atât în cadrul comisiei, cât și în plen, se desfășoară în public. În plus, toate documentele oficiale sunt disponibile public, în principiu în toate limbile oficiale. Observatorul legislativ al Parlamentului European¹ oferă un volum mare de informații relevante legate de fiecare dosar legislativ, inclusiv numele raportorului și al raportorilor din umbră, comisiile competente pentru aviz și comisiile asociate, etapele procedurilor și documentele relevante (a se vedea capitolul 11).

În ceea ce privește negocierile interinstituționale privind dosarele legislative, Parlamentul European, împreună cu Consiliul și Comisia, urmărește, de asemenea, să garanteze transparența procesului. În ultimii ani², au apărut, inclusiv din interiorul instituțiilor, preocupări legate de deschiderea negocierilor interinstituționale. Ca răspuns, Parlamentul și-a modificat deja în mod semnificativ Regulamentul de procedură în 2012. Revizuirea generală a Regulamentului de procedură al Parlamentului European, care a intrat în vigoare în ianuarie 2017, se bazează pe aceste evoluții și consolidează responsabilitatea și controlul parlamentar asupra negocierilor legislative. Regulamentul Parlamentului dispune că:

- Parlamentul negociază pe baza unui mandat care este public și care beneficiază întotdeauna de sprijinul adunării plenare;
- echipa de negociere a Parlamentului are o compoziție standard, în care toate grupurile politice au dreptul de a fi reprezentate, ceea ce garantează că au acces la toate informațiile și pot monitoriza îndeaproape și influența toate etapele negocierii;
- după fiecare rundă de negociere, președintele și raportorul prezintă un raport comisiei;
- acordurile provizorii la care s-a ajuns în cadrul trilogurilor sunt votate în comisie și făcute publice înainte de a fi prezentate în plen.

---

¹ A se vedea Observatorul legislativ al Parlamentului European: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/home/home.do>.

² A se vedea, de asemenea, ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului privind „Dezvăluirea de către Parlamentul European, Consiliul UE și Comisia Europeană a documentelor referitoare la triloguri și transparența în cadrul trilogurilor în general”, cauza: OI/8/2015/JAS, deschisă la 26 mai 2015 - decizia din 12 iulie 2016: <https://www.ombudsman.europa.eu/ro>.

5. PROCEDURA DE CONCILIERE ÎN DETALIU

Introducere

Așa cum se menționează în capitolul 9, marea majoritate a dosarelor legislative sunt încheiate în prima lectură și, într-o mult mai mică măsură, în cea de a doua lectură. Numărul concilierilor a scăzut constant de-a lungul anilor, iar în a opta legislatură, pentru prima dată, nu au existat concilieri deloc.

Procedura de conciliere a influențat în mod semnificativ modul în care se desfășoară în prezent negocierile în prima și a doua lectură. Multe proceduri și practici își au originea în procedura de conciliere (cum ar fi utilizarea trilogurilor, documentele pe patru coloane). Derularea bine structurată și organizată a negocierilor este deosebit de importantă pentru procedura de conciliere, întrucât această procedură este ultima posibilitate pentru instituții de a ajunge la un acord. În cazul în care cele două instituții nu reușesc să ajungă la un acord în această etapă, întreaga propunere este abandonată.

Acest capitol explică procedura în detaliu, concentrându-se pe acele trăsături care diferă în comparație cu prima și a doua lectură.

Etapă preliminară

De îndată ce este clar că nu poate accepta toate amendamentele Parlamentului din a doua lectură, Consiliul informează Parlamentul în consecință și sunt inițiate contacte informale între cele trei instituții pentru a pregăti convocarea comitetului de conciliere în cel mai scurt timp, în termenele stabilite în tratat. Unitatea pentru afaceri legislative (LEGI) asistă **delegația Parlamentului** pe tot parcursul procedurii de conciliere, colaborând îndeaproape cu secretariatul comisiei parlamentare implicate și cu Serviciul Juridic al Parlamentului, cu juriștii-lingviști, cu Serviciul de presă și cu alte servicii relevante din cadrul Parlamentului.

Componenta și numirea delegației Parlamentului

Delegația Parlamentului la **Comitetul de conciliere** are întotdeauna un număr de membri egal cu numărul statelor membre din cadrul delegației Consiliului. Pentru fiecare conciliere Parlamentul trebuie să constituie o nouă delegație. Delegația Parlamentului este prezidată întotdeauna de unul dintre cei **trei vicepreședinți** ai Parlamentului **responsabili pentru conciliere**; raportorii și președinții comisiilor parlamentare responsabile fac, de asemenea, *ex officio* parte din delegație.

Restul membrilor delegației sunt numiți de fiecare grup politic pentru fiecare procedură de conciliere în parte¹. Majoritatea acestora fac parte din comisia competentă sau din comisiile sesizate pentru aviz. Se numește un număr egal de

---

¹ La fel ca pentru numirea raportorilor în comisii, membrii comitetului de conciliere sunt numiți de grupurile politice pe baza formulei D'Hondt, după ce Conferința președinților a decis numărul exact de membri ai comitetului de conciliere pentru fiecare grup politic.

membri supleanți, care pot fi prezenți la toate reuniunile delegației și ale comitetului de conciliere dar nu pot vota decât dacă înlocuiesc un membru cu drepturi depline.

Reuniunea constitutivă a delegației Parlamentului

Principalul obiectiv al reuniunii constitutive¹ a delegației Parlamentului constă în a împuternici echipa de negociere - formată, de obicei, din vicepreședinte, în calitate de președinte al delegației, președintele comisiei competente și raportorul (raportorii) - să înceapă negocierile cu Consiliul în cadrul unui „trilog”. În plus, are loc un schimb de opinii cu privire la fondul chestiunilor în discuție. Spre deosebire de prima și a doua lectură, Comisia este de obicei prezentă la toate reuniunile delegației Parlamentului pentru a-și exprima opinia asupra posibilelor modalități de a reconcilia pozițiile Parlamentului și Consiliului sau pentru a răspunde la solicitările de informații suplimentare sau de detalii „tehnice”.

Negocierile din etapa de conciliere

Conform unui calendar convenit de către Parlament și Consiliu la începutul concilierii pe un anumit dosar, au loc o serie de reuniuni trilaterale (triloguri) cu scopul obținerii unui acord global în cadrul comitetului de conciliere.

După fiecare trilog, echipa de negociere prezintă un raport delegației respective. Obiectivul principal al reuniunilor delegației este de a oferi informații cu privire la negocieri, de a evalua eventualele texte de compromis și de a da instrucțiuni echipei de negociere în legătură cu modul de continuare a negocierilor. La sfârșitul procedurii, delegația aprobă sau respinge oficial acordul provizoriu la care s-a ajuns cu prilejul concilierii. Pentru aprobarea unui acord este nevoie de sprijinul majorității calificate a membrilor delegației (cel puțin 15 voturi pentru din cele 28 posibile).

Comitetul de conciliere

Comitetul de conciliere, compus din reprezentanți ai celor 28 de state membre și 28 de deputați ai Parlamentului, este convocat de președinții Parlamentului și Consiliului. Cel mai adesea, comitetul este convocat atunci când pozițiile Parlamentului și Consiliului sunt suficient de apropiate încât se poate anticipa soluționarea chestiunilor pendinte. Indiferent de situație, comitetul trebuie convocat în termen de cel mult șase săptămâni (sau opt, în cazul în care s-a convenit asupra unei prelungiri) de la încheierea celei de-a doua lecturi a Consiliului, pentru a lansa în mod oficial procedura de conciliere. Comitetul are la dispoziție, la rândul său, un termen de șase săptămâni (sau opt, în cazul în care s-a convenit asupra unei prelungiri) pentru a ajunge la un acord general sub forma unui proiect comun.

Parlamentul și Consiliul fac pe rând oficiile de gazdă. Vicepreședintele Parlamentului care prezidează delegația parlamentară și ministrul din statul membru care deține Președinția Consiliului coprezidează reuniunile comitetului de conciliere. Comisia Europeană este reprezentată de comisarul competent.

---

¹ În cazuri excepționale, reuniunea constitutivă poate fi înlocuită cu o scrisoare a președintelui delegației adresată membrilor desemnați (constituire prin procedură scrisă).

În mod normal, concilierea constă în practică în mai multe triloguri și mai multe ședințe ale fiecăreia dintre delegații, înainte de reuniunea comitetului de conciliere. Uneori, reuniunea comitetului de conciliere este întreruptă pentru negocieri tripartite având ca scop clarificarea situației sau găsirea unui compromis asupra chestiunilor care sunt în continuare controversate. Între triloguri și reuniunile oficiale ale comitetului de conciliere, au loc, de asemenea, reuniuni interne separate ale delegațiilor Parlamentului și Consiliului. Acestea sunt necesare pentru a informa fiecare delegație cu privire la progresele înregistrate în fiecare etapă a negocierilor și pentru a vedea dacă trebuie să se dea noi instrucțiuni echipei de negociere.

Dacă nu se întrevăde posibilitatea unui acord la prima reuniune, în termenul de șase-opt săptămâni prevăzut de tratat, se pot convoca alte reuniuni, inclusiv triloguri. Dacă este cazul, concilierea poate fi încheiată prin procedura scrisă.

În eventualitatea în care cele două instituții nu reușesc să ajungă la un acord în cadrul comitetului de conciliere, întreaga propunere este abandonată¹.

A treia lectură (după comitetul de conciliere)

Orice acord la care s-a ajuns în comitetul de conciliere trebuie să fie confirmat atât de Parlament, cât și de Consiliu în termen de șase săptămâni (sau opt, dacă s-a convenit asupra unei prelungiri) de la aprobarea unui **text comun**. Parlamentul și Consiliul supun separat la vot proiectul comun, așa cum a fost convenit, fără a-i mai putea aduce alte modificări.

În Parlament pentru aprobare este nevoie de o majoritate simplă; În caz contrar, proiectul este respins. Proiectul comun trebuie aprobat și de Consiliu, cu majoritate calificată. În general, Consiliul preferă să voteze după cea de-a treia lectură a Parlamentului².

Așa cum se întâmplă în prima și a doua lectură un text poate deveni lege numai dacă este aprobat atât de Parlament, cât și de Consiliu. Dacă una sau alta dintre cele două instituții nu face acest lucru, procedura legislativă se încheie și poate fi relansată doar printr-o nouă propunere a Comisiei.

---

¹ Din 1999 și până în prezent, au existat două situații în care delegațiile Parlamentului și Consiliului nu au reușit să ajungă la un acord în cadrul comitetului de conciliere cu privire la un proiect comun (Directiva privind timpul de lucru și Regulamentul privind alimentele noi).

² Până în prezent, Consiliul nu a respins niciun acord la care s-a ajuns prin conciliere. Parlamentul a respins foarte rar acorduri convenite prin conciliere. Cele două exemple se referă la acordul la care s-a ajuns în legătură cu propunerea de directivă privind ofertele de preluare din 2001 și cu propunerea privind accesul pe piața serviciilor portuare din 2003.

6. FINALIZAREA, SEMNAREA ȘI PUBLICAREA TEXTULUI ADOPTAT

6.1. Finalizarea din punct de vedere juridico-lingvistic

Atunci când s-a ajuns la un acord provizoriu între instituții la prima, a doua sau a treia lectură, textul acordului este supus verificării juridico-lingvistice înainte să fie adoptat oficial în plen. Acest lucru este important pentru, *inter alia*, pentru a se asigura siguranța juridică și consecvența între diferitele versiuni lingvistice, pentru o punere în aplicare uniformă și pentru a evita necesitatea unui corrigendum într-o etapă ulterioară (în principiu, textul nu suferă nicio modificare după votul în plen)¹.

În Parlament, finalizarea juridico-lingvistică este efectuată și coordonată de juriști-lingviști de la Direcția pentru acte legislative (DAL), în strânsă colaborare cu Direcția pentru calitate legislativă a Consiliului (DCL). Secretariatul comisiei și serviciul responsabil al Consiliului sunt implicate din plin în această procedură și informate cu regularitate cu privire la progresele înregistrate. În funcție de necesități, mai sunt consultate și alte servicii din ambele instituții, precum și din cadrul Comisiei.

Principalele etape ale procedurii de finalizare juridico-lingvistică sunt:

- Juriștii lingviști coordonatori din partea Parlamentului sau Consiliului elaborează o versiune consolidată a textului în limba originală a acordului provizoriu, înglobând amendamentele convenite la nivel politic în propunerea Comisiei și având grijă ca textul să reflecte acordul, în strânsă cooperare cu experții responsabili din cealaltă instituție, secretariatul comisiei competente din cadrul Parlamentului și serviciul responsabil al Consiliului;
- Juriștii lingviști coordonatori transmit textul consolidat serviciilor de traducere;
- Juriștii lingviști coordonatori ai ambelor instituții verifică versiunea consolidată a textului în conformitate cu normele și practicile de redactare juridică consacrate și în strânsă cooperare cu secretariatul comisiei competente din cadrul Parlamentului și serviciul responsabil al Consiliului;
- Dacă este cazul, echipa de negociere a Parlamentului este consultată cu privire la modificările juridico-lingvistice propuse și are loc o reuniune la nivel de experți naționali a Consiliului;
- Juriștii lingviști din cadrul Parlamentului și Consiliului finalizează textele în toate limbile pe baza versiunii lingvistice originale în vederea adoptării de către Parlamentul European și Consiliu.

În general, finalizarea juridico-lingvistică a unei proceduri durează **opt săptămâni** de la data la care acordul politic este confirmat printr-o scrisoare transmisă de Coreper președintelui comisiei relevante.

---

¹ Finalizarea din punct de vedere juridico-lingvistic după votul în plen rămâne posibilă, dar numai în circumstanțe excepționale și în mod normal durează sensibil mai mult decât procedura de finalizare standard deoarece, printre altele, este nevoie de o procedură de rectificare (articolul 241 din Regulamentul de Procedură).

6.2. Semnarea

După ce Parlamentul și Consiliul adoptă formal un acord în prima, a doua sau a treia lectură, Președintele Parlamentului, împreună cu un reprezentant al președinției prin rotație a Consiliului semnează actul, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din TFUE.

Începând din 2003, la inițiativa Parlamentului European, Președintele Parlamentului și Președinția Consiliului semnează textele împreună în marginea sesiunilor plenare ale Parlamentului, adesea în prezența președintelui comisiei competente și a raportorului. Scopul ceremoniei comune de semnare „LEX” este de a demonstra că cei doi colegislatori, care acționează de pe poziții de egalitate, au adoptat în mod oficial actele legislative.

Ceremonia de semnare în sala de protocol în timpul sesiunii plenare din octombrie 2019, la Strasbourg, de către Ministrul finlandez pentru Afaceri Europene, Tytti Tuppurainen, și de Președintele Parlamentului European, David Maria Sassoli. © European Parliament (2019)

6.3. Publicarea

După ce sunt semnate, actele legislative sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO), împreună cu toate declarațiile adoptate în comun. Publicarea în JO este o condiție pentru aplicabilitatea actelor¹. Cu excepția cazului în care colegislatorii convin altfel, actele intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării lor.

---

¹ Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) se publică în limbile oficiale ale UE. Există două serii: L (legislație); C (informații și înștiințări).

7. ALTE PROCEDURI ÎN CARE ESTE IMPLICAT PARLAMENTUL

7.1. Proceduri legislative speciale

După cum se specifică în capitolul 3, Tratatul de la Lisabona face referire la procedura legislativă ordinară și la procedurile legislative speciale (articolul 289 alineatul (2) din TFUE¹). Procedurile legislative speciale înlocuiesc fostele proceduri de consultare, de cooperare și de aviz conform, în vederea simplificării procesului de decizie al UE. Așa cum le indică și numele, aceste proceduri derogă de la procedura legislativă ordinară și, prin urmare, constituie excepții. Tratatul nu oferă o descriere specifică a procedurilor legislative speciale. Normele sunt definite *ad hoc*, în temeiul articolelor relevante din tratat care cuprind termenul „procedură legislativă specială” și descriu etapele acesteia. Se pot distinge două proceduri legislative speciale:

- **Procedura de consultare (punctul 7.1.1.):** Parlamentul poate aproba, respinge sau propune amendamente la o propunere legislativă. Consiliul nu are obligația legală de a lua în considerare avizul Parlamentului, dar nu poate lua o decizie decât după ce a primit avizul respectiv.
- **Procedura de aprobare (punctul 7.1.2.):** Parlamentul are prerogativa de a accepta sau respinge o propunere legislativă, dar nu o poate modifica. Consiliul nu poate trece peste avizul Parlamentului. În anumite cazuri specifice, o propunere din partea Parlamentului necesită aprobarea Consiliului².

7.1.1. Procedura de consultare

Până la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, procedura de consultare a fost cea mai utilizată procedură. Această procedură permite Parlamentului să își dea avizul cu privire la o propunere de act legislativ. El poate să aprobe sau să respingă propunerea sau să propună modificări la ea (majoritate simplă). Consiliul nu are obligația legală de a lua în considerare avizul Parlamentului, dar, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a UE, atunci când tratatul prevede consultarea obligatorie a Parlamentului, Consiliul nu trebuie să ia o decizie înainte de a fi primit acest aviz. Consultarea, ca procedură legislativă specială, se mai aplică încă în cazul anumitor măsuri într-un număr limitat de domenii (cum ar fi concurența, politica monetară, ocuparea forței de muncă și politica socială și anumite măsuri de natură fiscală în domeniul mediului și energiei).

---

¹ Articolul 289 alineatul (2) din TFUE: *În cazurile specifice prevăzute în tratate, adoptarea unui regulament, a unei directive sau a unei decizii de către Parlamentul European cu participarea Consiliului sau de către Consiliu cu participarea Parlamentului European constituie o procedură legislativă specială.*

² A se vedea articolul 223 alineatul (2) din TFUE din care reiese că în conformitate cu o procedură legislativă specială, Parlamentul, după ce solicită un aviz din partea Comisiei și cu aprobarea Consiliului, trebuie să stabilească statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor membrilor săi (statutul membrilor) și articolul 226 al treilea paragraf din TFUE care împuternicește Parlamentul să întocmească dispoziții detaliate legate de dreptul de anchetă al Parlamentului, după ce obține aprobarea din partea Consiliului și a Comisiei.

Consultarea Parlamentului este necesară și într-o procedură nelegislativă în cazul adoptării de acorduri internaționale în cadrul politicii externe și de securitate comună.

7.1.2. Procedura de aprobare

În cazul în care o procedură legislativă specială impune Parlamentului European sau Consiliului să obțină aprobarea celeilalte părți cu privire la un proiect de act legislativ, instituția în cauză poate aproba sau respinge propunerea (majoritate calificată), dar nu o poate modifica. Decizia de aprobare sau neaprobare trebuie respectată. Printre exemplele de situații în care se aplică această procedură legislativă specială se numără instituirea unui Parchet European [articolul 86 alineatul (1) din TFUE], adoptarea cadrului financiar multianual (articolul 312 din TFUE) sau legislația adoptată în conformitate cu principiul „subsidiarității” (articolul 352 din TFUE).

Aprobarea Parlamentului este necesară și în cadrul unor **proceduri nelegislative** importante (majoritate simplă), atunci când:

- Consiliul adoptă anumite acorduri internaționale negociate de UE, altele decât cele care privesc exclusiv politica externă și de securitate comună. Procedura de aprobare se folosește în cazul unor acorduri care acoperă domenii în care se aplică procedura legislativă ordinară, dar și, printre altele, în cazul acordurilor de asociere și acordurilor cu implicații bugetare importante pentru Uniune (articolul 218 din TFUE);
- în cazuri de încălcare gravă a drepturilor fundamentale (articolul 7 din TUE);
- pentru aderarea de noi membri la UE (articolul 49 din TUE);
- acorduri legate de retragerea din UE (articolul 50 din TUE).

7.2. Acte delegate și de punere în aplicare

Legislația Uniunii cuprinde, în mare parte, dispoziții care permit Comisiei să adopte acte delegate sau de punere în aplicare. De exemplu, Comisia poate fi împuternicită să adopte decizii în temeiul uneia dintre cele două proceduri atunci când trebuie făcute actualizări tehnice, autorizate sau interzise substanțe sau produse sau când este necesară o punere în aplicare uniformă în statele membre. În cazul în care aceste decizii necesită rapiditate, flexibilitate și/sau detalii suplimentare de natură tehnică, procedura legislativă ordinară poate fi o procedură mult prea complexă. Deciziile luate în temeiul acestor proceduri, deși au adesea un caracter tehnic și detaliat, pot fi importante din punct de vedere politic și pot avea un impact considerabil asupra sănătății, mediului și economiei putând afecta direct cetățenii, întreprinderile și ramuri economice întregi.

Introducerea **actelor delegate** prin Tratatul de la Lisabona (articolul 290 din TFUE), (măsurile cu domeniu de aplicare general care modifică sau completează anumite elemente neesențiale ale actului de bază) consolidează prerogativele Parlamentului: dreptul său de veto nu este restricționat, iar Parlamentul poate, în orice moment, să revoce competența Comisiei de a adopta acte delegate în temeiul unui act de bază dat. Pentru **actele de punere în aplicare** (articolul 291 din TFUE) competența

Parlamentului este limitată, acesta neavând drept de veto. Decizia de a delega Comisiei competențe delegate sau de punere în aplicare, precum și alegerea între actele delegate și de punere în aplicare este, prin urmare, foarte importantă, definind rolul subsecvent de control al Parlamentului. Această decizie trebuie luată în actul de bază de către colegislatori, în cursul procedurii legislative.

Interpretările diferite dată articolelor 290 și 291 din TFUE de către instituții au condus la probleme recurente în negocierile cu privire la această alegere. Din acest motiv, începând din 2012, acordurile la care s-a ajuns în cadrul negocierilor legislative sunt monitorizate de Conferința președinților¹, care urmărește să se asigure, pe baza unei evaluări periodice făcute de Conferința președinților de comisie (CPC), că articolele 290 și 291 din TFUE și drepturile instituționale corespunzătoare ale Parlamentului sunt respectate. Chestiunea actelor delegate a fost una dintre principalele subiecte tratate în Acordul interinstituțional din 2016 privind o mai bună legiferare (a se vedea caseta 11 din capitolul 8).

---

¹ A se vedea decizia Conferinței președinților din 19 aprilie 2012. În cazul în care Conferința președinților consideră că un acord nu garantează drepturile instituționale ale Parlamentului, ea nu va supune dosarul în plen la un vot care să conducă la un acord în primă lectură.

8. ACORDUL INTERINSTITUȚIONAL PRIVIND O MAI BUNĂ LEGIFERARE

La 13 aprilie 2016 a intrat în vigoare Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare¹, care înlocuiește Acordul interinstituțional din 2003, completând și sintetizând mai multe acorduri și declarații precedente care urmăreau să instituționalizeze bunele practici. Acordul stabilește o serie de inițiative și proceduri pentru o mai bună legiferare (a se vedea caseta de mai jos), reamintind importanța metodei comunitare și principiile generale ale dreptului Uniunii, precum legitimitatea democratică, subsidiaritatea, proporționalitatea și securitatea juridică. De asemenea, promovează transparența și subliniază că legislația Uniunii ar trebui să permită cetățenilor, administrațiilor și întreprinderilor să își înțeleagă cu ușurință drepturile și obligațiile, să evite reglementarea excesivă și sarcinile administrative și să fie ușor de aplicat în practică.

Pentru Parlament a fost important că acordul a completat, și nu a înlocuit, Acordul-cadru din 2010 cu Comisia. În consecință, Parlamentul și Comisia au dat publicității o declarație în care clarifică faptul că acordul nu aduce atingere Acordului-cadru din 2010².

Caseta 11 - Acordul interinstituțional din 2016 privind o mai bună legiferare

Noul acord între Parlament, Consiliu și Comisie se referă printre altele la:

- **Programarea anuală și multianuală** (punctele 4-11): Parlamentul European, Consiliul și Comisia se vor angaja împreună în programarea legislativă anuală și multianuală, punând astfel în aplicare articolul 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Cele trei instituții vor întocmi concluzii comune cu privire la principalele obiective și priorități în materie de politică la începutul fiecărei noi legislaturi și o declarație comună privind programarea anuală interinstituțională, identificând dosarele care ar trebui să beneficieze de un tratament prioritar, fără a aduce atingere competențelor colegislatorilor în temeiul tratatelor. Trebuie menționat faptul că, în decembrie 2016, Parlamentul, Consiliul și Comisia au semnat împreună prima declarație comună privind programarea anuală interinstituțională, care a identificat o serie de puncte legislative de importanță politică majoră ce urmau a fi tratate ca priorități legislative pentru anul 2017. Un al doilea astfel de document a fost semnat în decembrie 2017 și a inclus prioritățile legislative până la sfârșitul celei de a 8-a legislaturi (2018-2019). De asemenea, acordul interinstituțional urmărește să

¹ Acordul privind o mai bună legiferare s-a reflectat în revizuirea Regulamentului de procedură al Parlamentului European, printre altele în articolul 38 privind declarația comună privind programarea anuală interinstituțională și cu privire la retrageri, articolul 40 alineatul (4) privind schimbul de opinii cu Consiliul și Comisia în ceea ce privește un litigiu privind validitatea sau relevanța temeiului juridic, articolul 47 privind solicitările PE de depunere a propunerilor legislative din proprie inițiativă, articolul 49 privind accelerarea procesului legislativ, articolul 61 privind schimburile de opinii interinstituționale în cazul unor modificări ale temeiului juridic și articolul 126 cu privire la concluziile comune privind programarea interinstituțională multianuală.

² Declarația Parlamentului European și a Comisiei cu ocazia adoptării Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016, [JOL 124, 13.5.2016, p.1](#).

îmbunătățească procedura pentru retrageri¹ și propuneri de acte ale Uniunii făcute de Parlamentul European sau Consiliu în temeiul articolului 225 sau al articolului 241 din TFUE².

- **Instrumente pentru o mai bună legiferare (punctele 12-24):** Acordul recunoaște contribuția pozitivă a studiilor de impact, care ajută cele trei instituții să ia decizii în deplină cunoștință de cauză, precizând în același timp că aceste evaluări nu ar trebui să înlocuiască deciziile politice și nu ar trebui să conducă la întâzieri nejustificate sau să-i împiedice pe colegislatori să depună amendamente. Comisia va evalua impactul tuturor inițiativelor sale legislative și nelegislative, actelor delegate și măsurilor de punere în aplicare care se preconizează că vor avea efecte semnificative din punct de vedere economic, social sau ecologic. Aceste studii de impact trebuie să îndeplinească mai multe cerințe prevăzute în acord. Inițiativele incluse în programul de lucru al Comisiei sau în declarația comună vor fi însoțite, în general, de o evaluare a impactului. Parlamentul European și Consiliul vor efectua evaluări ale impactului propriilor amendamente de fond atunci când consideră că acest lucru este oportun și necesar. În plus, acordul urmărește să îmbunătățească consultarea publică și a părților interesate, încurajând în special participarea IMM-urilor, precum și evaluările ex-post ale legislației existente.
- **Alegerea temeiului juridic (punctul 25):** Acordul prevede că dacă se are în vedere o modificare a temeiului juridic care va duce la o transformare a procedurii legislative ordinare într-o procedură legislativă specială sau într-una nelegislativă, cele trei instituții vor avea un schimb de opinii pe această temă. Este subliniat faptul că Comisia continuă să își joace pe deplin rolul de garant al respectării tratatelor și a jurisprudenței Curții de Justiție.
- **Actele delegate și de punere în aplicare (punctele 26-31 și anexa):** Pentru a soluționa problemele recurente care apar în negocierile interinstituționale atunci când trebuie să se aleagă între actele delegate și cele de acte de punere în aplicare, înțelegerea comună privind actele delegate a fost revizuită și anexată la acord, abordând, printre altele, chestiunile ridicate de Consiliul cu privire la modul de consultare a experților din statele membre. Potrivit Consiliului, acest lucru ar urma să faciliteze negocierile viitoare în jurul alegerii între actele delegate și cele de punere în aplicare. Înțelegerea comună revizuită clarifică modul în care ar trebui să aibă loc această consultare, asigurând în același timp accesul echitabil la toate informațiile pentru Parlament și Consiliu. Ea asigură, de asemenea, accesul experților Parlamentului și Consiliului la grupurile de experți ale Comisiei cu privire la actele delegate. În plus, acordul confirmă necesitatea de a începe negocierile cu privire la criteriile de delimitare fără caracter obligatoriu și, după doi ani de negocieri, s-a ajuns la un acord, care a fost adoptat în primăvara anului 2019³. Aceste criterii neobligatorii pot fi acum utilizate orientativ de colegislatori atunci când decid dacă să delege sau nu competențele și, dacă le delegă, ce instrument să aleagă. Alinierea necesară a întregii legislații existente la cadrul juridic introdus prin Tratatul de la Lisabona a fost parțial realizată în cursul celei de a 8-a legislaturi, iar restul trebuie încă negociat. Pentru a crește transparența și a îmbunătăți trasabilitatea tuturor etapelor diferite din ciclul de viață al unui act delegat, la sfârșitul anului 2017 a fost creat un registru funcțional comun al actelor delegate.

¹ (a se vedea, de asemenea, caseta 3 de la capitolul 2.3).

² (a se vedea, de asemenea, caseta 5 de la capitolul 3.1).

³ [JO C 223, 3.7.2019](#)

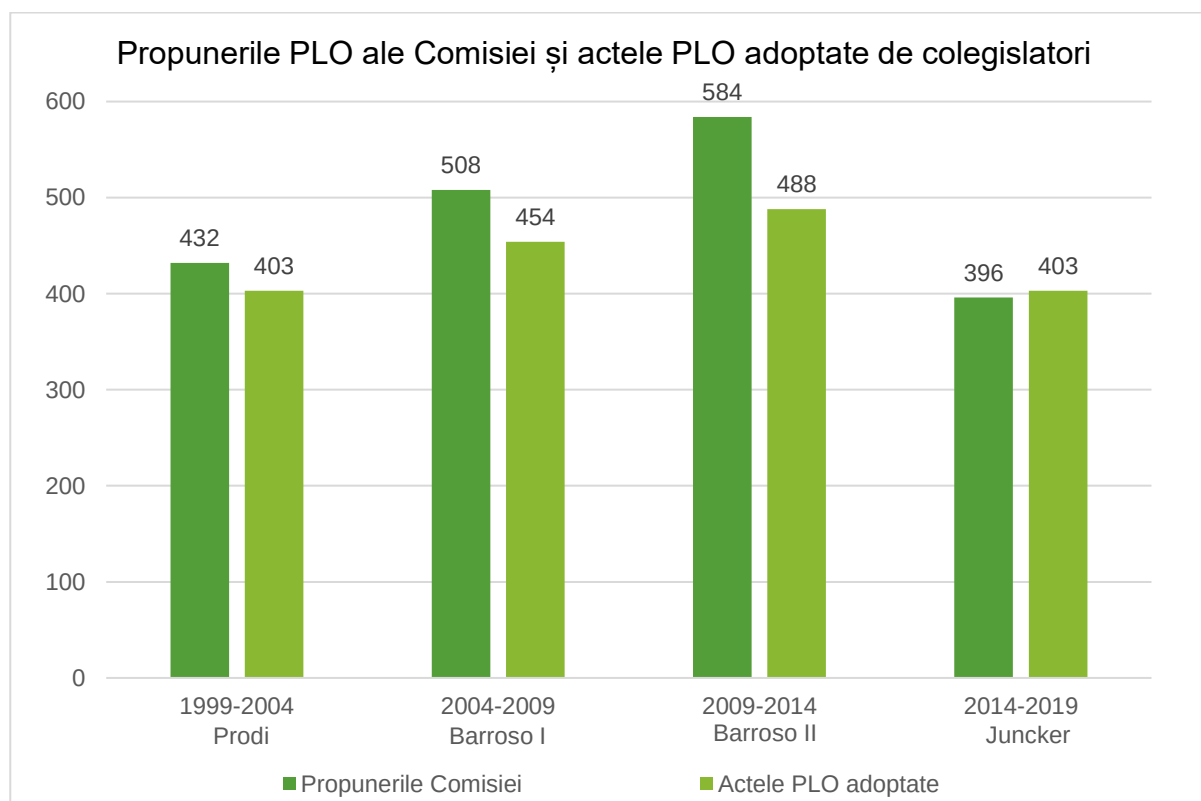
- **Transparența și coordonarea procesului legislativ (punctele 32-39):** Acordul subliniază faptul că Parlamentul și Consiliul, în calitate de colegislatori, trebuie să își exercite competențele de pe poziții egale, iar Comisia trebuie să îndeplinească rolul de mediator tratând Parlamentul European și Consiliul în mod egal, cu respectarea deplină a competențelor atribuite prin tratate. Acordul urmărește să garanteze faptul că instituțiile se informează reciproc pe parcursul întregii proceduri, că își coordonează mai bine calendarele și, dacă este cazul, că accelerează procesul legislativ, respectând prerogativele colegislatorilor. Potrivit documentului, trebuie îmbunătățită comunicarea pe parcursul întregului ciclu legislativ, iar acordurile la care s-a ajuns ar trebui anunțate în comun, de exemplu prin organizarea de conferințe de presă comune. Pentru a facilita transparența va fi constituită o bază de date comună dedicată stadiului dosarelor legislative.
- **Acorduri internaționale (punctul 40):** s-a convenit asupra unei „clauze de revizuire”, prin care instituțiile s-au angajat să înceapă negocierile cu privire la îmbunătățirea modalităților practice de cooperare și schimb de informații legate de negocierea și încheierea acordurilor internaționale, abordându-se, astfel, *inter alia*, punerea în aplicare a articolului 218 alineatul (10) din TFUE referitor la dreptul Parlamentului European de a fi informat imediat și exhaustiv în toate etapele procedurii. Negocierile au început în cursul celei de a 8-a legislaturi și nu s-au încheiat încă.
- **Implementarea și aplicarea legislației Uniunii (punctele 41-45):** Acordul invită statele membre (care nu sunt parte ca atare la acord) să comunice în mod clar opiniei publice măsurile care transpun sau pun în aplicare legislația Uniunii. Atunci când statele membre aleg să adauge elemente care nu sunt în niciun fel legate de legislația Uniunii pe care o transpun, ar trebui să identifice aceste adăugiri în actul de transpunere sau într-un document anex. În cazul în care este relevant¹, Comisia va face referire la aceste adăugiri în raportul său anual către Parlament și Consiliu privind aplicarea legislației Uniunii.
- **Simplificarea (punctele 46-48):** acordul cuprinde angajamentul de a recurge la reformare mai des, de a promova armonizarea și recunoașterea reciprocă, de a coopera cu scopul de a actualiza și simplifica legislația și a evita suprareglementarea și sarcinile administrative pentru cetățeni, administrații și întreprinderi, inclusiv IMM-uri, veghind totodată la îndeplinirea obiectivelor legislației. Pe lângă Programul său existent privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), Comisia va prezenta o evaluare anuală a rezultatelor eforturilor de simplificare ale Uniunii în materie de sarcină administrativă. Comisia va cuantifica, ori de câte ori este posibil, reducerea sarcinii de reglementare sau potențialul de realizare a unor economii al fiecărei propuneri sau act legislativ și, de asemenea, va evalua fezabilitatea stabilirii, în REFIT, a unor obiective de reducere a sarcinii în sectoare specifice.
- **Implementarea și monitorizarea acordului (punctele 49 și 50):** prin acord cele trei instituții se angajează să asigure mijloacele și resursele necesare pentru implementarea acestuia. Ele vor monitoriza această implementare împreună și periodic, atât la nivel politic prin discuții anuale cât și la nivel tehnic, în cadrul Grupului de coordonare interinstituțională.

¹ În plus, acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare (AMBL) stipulează că cele trei instituții își mențin pe deplin angajamentul față de Declarația politică comună din 27 octombrie 2011 privind documentele explicative (JO C 369, 17.12.2011, p. 15), în care instituțiile au fost de acord că, în cazul în care necesitatea prezentării de documente explicative este justificată, se va preciza, într-un considerent, că „statele membre și-au luat angajamentul de a adăuga la notificarea măsurilor lor de transpunere [...], unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere”.

9. PROCEDURA LEGISLATIVĂ ORDINARĂ ÎN CIFRE

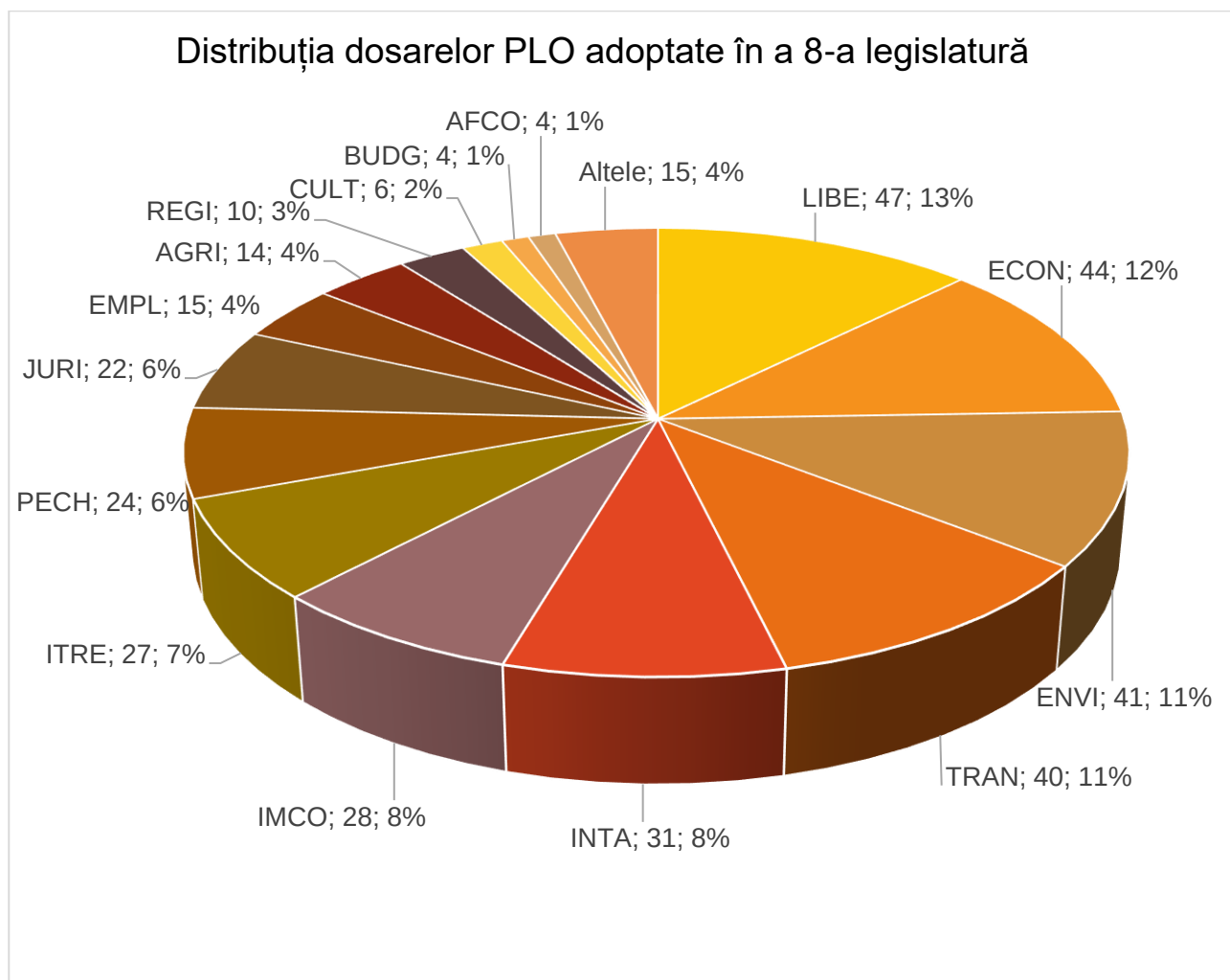
De la introducerea procedurii de codecizie prin Tratatul de la Maastricht în 1993, importanța sa relativă în comparație cu procedura de consultare a crescut în fiecare legislatură. Acest lucru a reflectat în mare măsură extinderea progresivă, de-a lungul anilor, a domeniului de aplicare a ceea ce a devenit în prezent „procedura legislativă ordinară”: creșterea a fost treptată la început, după Tratatul de la Amsterdam și Tratatul de la Nisa; în schimb, Tratatul de la Lisabona, care a intrat în vigoare în decembrie 2009, a reprezentat o veritabilă transformare a cadrului legislativ al UE și a marcat începutul unei noi ere.

În cursul celei de a 8-a legislaturi, colegislatorii au adoptat 401 acte în cadrul procedurii legislative ordinare (PLO). Ușoara scădere (20 %) față de legislatura precedentă poate fi explicată cu ușurință: începutul acesteia (a 7-a legislatură) a coincis cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona (decembrie 2009), numărul mare de propuneri pentru programele sectoriale din CFM pentru perioada 2014-2020 - prezentate de Comisie în a doua jumătate a anului 2011 - au fost finalizate înainte de alegerile din 2014, iar Comisia Juncker a propus cu bună știință mai puține acte legislative.

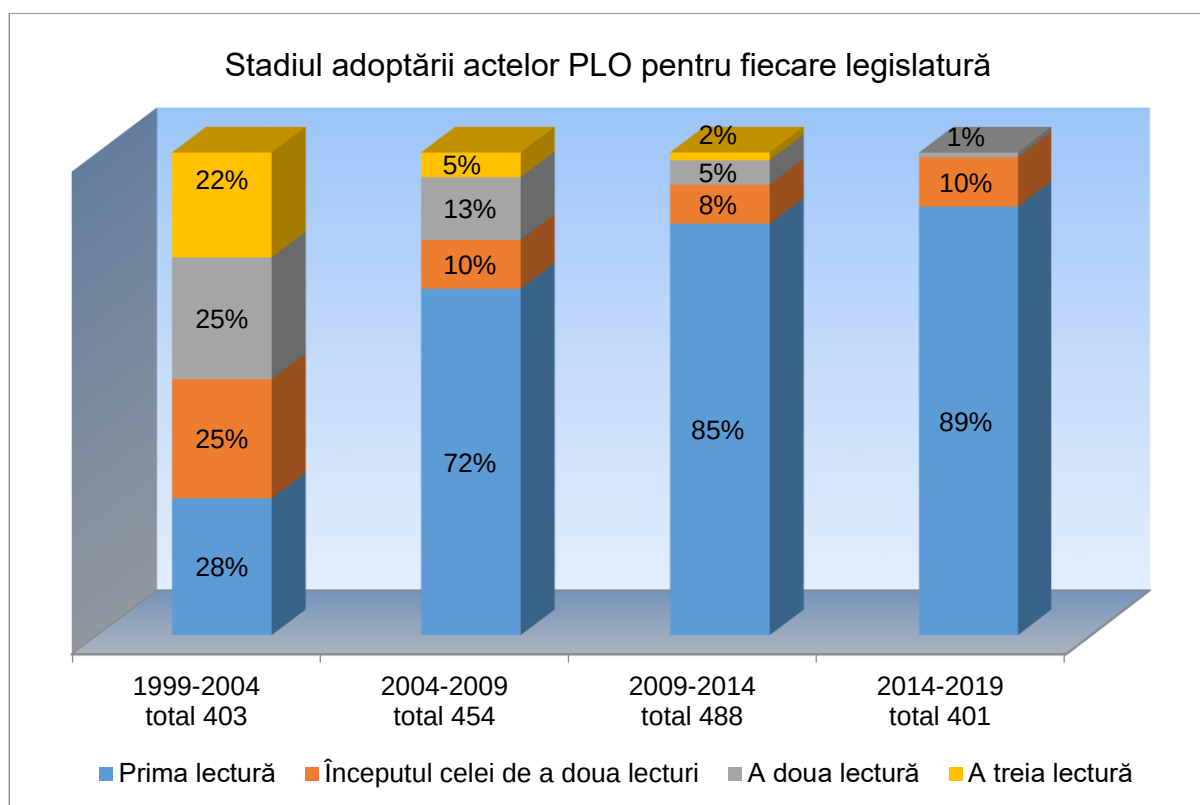

Distribuirea dosarelor PLO adoptate (și semnate; fără a include codificările) între comisiile Parlamentului confirmă domeniile de politică prioritare din ultimii ani (justiție și afaceri interne, afaceri economice, mediu). Ca și în legislaturile anterioare, marea

majoritate a propunerilor în cadrul procedurii legislative ordinare au fost tratate de câteva comisii: peste 50 % de către cinci comisii; și 75 % de către opt comisii.

99 % din dosarele PLO au fost adoptate fie în prima lectură, fie devreme în a doua lectură - o creștere față de cele 93 % în Parlamentul anterior - tendința acestor acorduri fiind în mare măsură confirmată în prima jumătate a legislaturii a 8-a.

O consecință logică a încheierii mai multor acorduri în primă lectură sau într-o etapă de început a celei de a doua lecturi este că din ce în ce mai puține dosare ajung în a doua lectură sau în procedura de conciliere, care este ultima etapă posibilă pentru a se ajunge la un acord. În legislatura anterioară (2014-2019), pentru prima dată de la introducerea procedurii de codecizie prin Tratatul de la Maastricht (1993), nu au existat concilieri. Au existat doar 4 proceduri complete în a doua lectură (reprezentând 1 %) și niciuna de la sfârșitul lui 2015. Proporția din faza inițială a celei de-a doua lecturi a crescut. Această lucruri se datorează exclusiv numărului mare de poziții în primă lectură ale PE (82 %) reportate din cea de-a 7-a legislatură.

În legislatura anterioară, durata medie a procedurii pentru dosarele adoptate în prima lectură a fost ceva mai mică de 18 luni (comparativ cu 17 luni în legislatura anterioară). Actele adoptate în faza timpurie a celei de a doua lecturi au durat, în medie, 39 luni; cele adoptate în a doua lectură au durat 40 luni.

De remarcat faptul că, în cazuri excepționale, colegislatorii pot acționa foarte rapid, cum ar fi cel al Fondului european pentru investiții strategice (FEIS), care a durat 6 luni de la început până la finalizare (unele propuneri legate de Brexit au fost chiar mai rapide). Cu toate acestea, în general, Parlamentul (și Consiliul) recunosc că negocierea și adoptarea actelor legislative (adesea complexe) necesită timp (ținând seama și de cerințele multilingvismului).

	1999-2004	2004-2009	2009-2014	2014-2019
Prima lectură	11 luni	16 luni	17 luni	18 luni
A doua lectură	24 de luni	29 de luni	32 de luni	39 de luni
A treia lectură	31 de luni	43 de luni	29 de luni	/
Durata medie totală	22 de luni	21 de luni	19 luni	20 de luni

10. TERMINOLOGIE

A. Instituții ale Uniunii

- **Parlamentul European:** a se vedea capitolul 2.1.
- **Consiliul:** a se vedea capitolul 2.2.
- **Comisia Europeană:** a se vedea capitolul 2.3.
- **Consiliul European:** a se vedea capitolul 2.4.
- **Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE):** a se vedea capitolul 2.4.
- **Banca Centrală Europeană (BCE)** a se vedea capitolul 2.4.

B. Organisme ale Uniunii

- **Comitetul Regiunilor (CoR):** a se vedea capitolul 2.4.
- **Comitetul Economic și Social European (CESE):** a se vedea capitolul 2.4.

C. Parlamente naționale

- **Protocoloalele nr. 1 și 2:** a se vedea capitolul 2.4.
- **Cartonaș galben:** a se vedea capitolul 2.4.
- **Cartonaș portocaliu:** a se vedea capitolul 2.4.
- **Aviz motivat:** a se vedea capitolul 2.4.

D. Tratatate și proceduri

- **Tratatul de la Lisabona, Tratatul de la Nisa, Tratatul de la Amsterdam, Tratatul de la Maastricht:** a se vedea capitolul 1 și caseta 1
- **Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE):** a se vedea capitolul 1.
- **Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE):** a se vedea capitolul 1 și anexa I pentru articolele relevante pentru procedura legislativă ordinară
- **Procedura legislativă ordinară (PLO):** a se vedea printre altele capitolul 1 și anexa I.
  - **Prima lectură:** a se vedea capitolele 3.2, 4.3 și caseta 10 de la capitolul 4.
  - **Acordul rapid în a doua lectură:** a se vedea capitolele 3.2.2, 4.3.1 și caseta 10 de la capitolul 4.
  - **A doua lectură:** a se vedea capitolele 3.3, 4.3 și caseta 10 de la capitolul 4.
  - **Concilierea și a treia lectură:** a se vedea capitolele 3.4, 5 și caseta 10 de la capitolul 4.
- **Proceduri legislative speciale:** a se vedea capitolul 7.
  - **Procedura de consultare:** a se vedea capitolul 7.1.1.
  - **Procedura de aprobare:** a se vedea capitolul 7.1.2.
- **Actele delegate și de punere în aplicare:** a se vedea capitolul 7.2.

E. Organe, actori, procesul decizional în cadrul instituțiilor

Parlamentul European:

Organe și actori

- **Conferința președinților (CoP):** a se vedea caseta 2 de la capitolul 2.1.
- **Biroul:** a se vedea caseta 2 de la capitolul 2.1.
- **Conferința președinților de comisie (CPC):** a se vedea caseta 2 de la capitolul 2.1.
- **Președintele (și vicepreședinții):** a se vedea capitolul 2.1.
- **Coordonatorii:** a se vedea capitolul 2.1.
- **Raportorul și raportorii din umbră:** a se vedea capitolul 2.1.
- **Raportorul pentru aviz:** a se vedea caseta 6 de la capitolul 3.2.1.
- **Reuniuni alternative:** a se vedea capitolul 3.2.1.

Implicarea diferitelor comisii în timpul procedurii legislative ordinare

- **Comisia responsabilă sau competentă:** a se vedea caseta 6 de la capitolul 3.2.1.
- **Comisia sesizată pentru aviz:** a se vedea caseta 6 de la capitolul 3.2.1.
- **Comisia asociată:** a se vedea caseta 6 de la capitolul 3.2.1.
- **Reuniunile comune ale comisiilor:** a se vedea caseta 6 de la capitolul 3.2.1.
- **Procedura articolului 56+:** a se vedea nota de subsol la caseta 6 de la capitolul 3.2.1.

Luarea deciziilor

- **Regulamentul de procedură (RdP):** a se vedea capitolul 4.3, caseta 12 de la capitolul 8, capitolul 11 și anexa II.
- **Codul de conduită:** se vedea anexa III.
- **Praguri:** a se vedea caseta 12 de la capitolul 8.
- **Competența exclusivă:** a se vedea caseta 6 de la capitolul 3.2.1.
- **Competența partajată:** a se vedea caseta 6 de la capitolul 3.2.1.
- **Majoritatea simplă:** a se vedea caseta 8 de la capitolul 3.2.1.
- **Majoritatea calificată:** a se vedea caseta 8 de la capitolul 3.2.1.
- **Amendamentul oral:** a se vedea capitolul 3.2.1.
- **Votul prin apel nominal:** a se vedea capitolul 3.2.1.

Consiliul:

Organe

- **Președinția Consiliului:** a se vedea capitolul 2.2 și anexa IV.
- **COREPER I și II:** a se vedea capitolul 2.2.

- **Comitetul special pentru agricultură (CSA):** a se vedea nota de subsol de la capitolul 2.2.
- **Grupul Antici:** a se vedea capitolele 2.2 și 4.4.2.
- **Grupul Mertens:** a se vedea capitolele 2.2 și 4.4.2.
- **Grupul de lucru:** a se vedea capitolele 2.2 și 4.4.2.

Luarea deciziilor

- **Regulamentul de procedură (RdP):** a se vedea capitolul 2.2 și capitolul 11.
- **Abordare generală:** a se vedea capitolul 3.2.2 și 3.4.2.
- **Raportul privind progresele înregistrate:** a se vedea capitolul 3.2.2.
- **Majoritatea simplă:** a se vedea caseta 8 de la capitolul 3.2.1.
- **Majoritatea calificată:** a se vedea caseta 8 de la capitolul 3.2.1.
- **Puncte A și B:** a se vedea capitolul 2.2.

Comisia

Organe și actori

- **Colegiul comisarilor:** a se vedea capitolele 2.3 și 4.4.3.
- **Președintele și vicepreședinții:** a se vedea capitolul 2.3.
- **Grupul pentru relații interinstituționale (GRI):** a se vedea capitolul 2.3.

Luarea deciziilor

- **Regulamentul de procedură (RdP):** a se vedea capitolul 2.3 și capitolul 11.
- **Retrageri:** a se vedea caseta 3 de la capitolul 2.3.
- **Cărțile verzi/cărțile albe:** a se vedea capitolul 2.3.

F. Servicii în cadrul Secretariatului Parlamentului European

- **LEGI: Unitatea pentru afaceri legislative (denumită anterior** Unitatea de conciliere și codecizie - CODE): (Direcția Generală Politici Interne ale Uniunii, Direcția pentru coordonarea legislativă și a comisiilor) este un serviciu de susținere, consiliere și coordonare pentru aspecte legislative, procedurale și instituționale. Are o privire de ansamblu asupra tuturor dosarelor deschise în cadrul procedurii legislative ordinare și contribuie la rezolvarea unor chestiuni procedurale, orizontale și specifice, în special pe durata negocierilor legislative interinstituționale, când oferă asistență deputaților, grupurilor și secretariatelor comisiilor. Unitatea promovează coerența între comisiile parlamentare, în activitatea lor legislativă, inclusiv prin schimbul de bune practici, organizarea de rețele informale și de cursuri. De asemenea, deține cunoștințe specifice despre actele delegate și de punere în aplicare și menține contacte cu celelalte instituții cu privire la aspectele interinstituționale ale procedurii legislative ordinare. În plus, are funcția de secretariat pe parcursul celei de a treia lecturi din cadrul procedurii legislative ordinare (PLO) (și anume în timpul procedurilor de conciliere). Unitatea

LEGI ajută și la organizarea semnării de către Parlament și Consiliu a textelor legislative finale.

- **COORDLEG: Unitatea de coordonare a comisiilor și de programare legislativă** (Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne ale Uniunii, Direcția pentru coordonare legislativă și concilieri) organizează reuniunile Conferinței președinților de comisie și îi oferă asistență președintelui său, pregătește recomandările CPC pentru ordinea de zi a perioadelor de sesiune viitoare, abordează aspecte referitoare la competențele comisiilor și la cooperarea reciprocă, monitorizează programul de lucru al Comisiei, asigură coordonarea tuturor activităților comisiilor (reuniuni constitutive, audieri ale comisarilor desemnați, rapoarte din proprie inițiativă, programe de audieri, misiuni și activități cu parlamentele naționale) și le oferă consiliere secretariatelor comisiilor cu privire la aspectele procedurale/organizaționale etc., în special prin schimburi de bune practici.
- **DAL:** Direcția pentru acte legislative (Parlamentul European, Direcția Generală Președinție) cuprinde juriștii lingviști ai Parlamentului European. Lucrând în toate cele 24 de limbi de lucru, printre alte sarcini, juriștii lingviști oferă asistență pentru redactarea actelor legislative deputaților, grupurilor și secretariatelor comisiilor pe tot parcursul procesului legislativ și, împreună cu Consiliul, sunt responsabile pentru finalizarea juridico-lingvistică a tuturor actelor adoptate în cadrul procedurii legislative ordinare. În contextul echipelor de proiect, juriștii lingviști care urmăresc un anumit dosar legislativ oferă, de asemenea, asistență procedurală și de planificare în etapele mai avansate ale procesului legislativ și acționează ca punct de contact între secretariatul comisiei și alte servicii din cadrul Direcției Generale Președinție.
- **Serviciul Juridic:** Sarcinile Serviciului Juridic se împart pe două paliere: acordă consiliere juridică Parlamentului și îl reprezintă în cadrul acțiunilor judiciare. În cadrul rolului său consultativ, Serviciul Juridic asistă organele politice (Președintele, Biroul, Conferința președinților, chestorii și comisiile parlamentare) și secretariatul Parlamentului pe parcursul întregului ciclu legislativ. El redactează avize juridice independente și le oferă asistență continuă comisiilor parlamentare. În același timp, membrii Serviciului juridic, în calitate de agenți ai Parlamentului European, reprezintă instituția în fața Curții de Justiție și a Tribunalului, atunci când legislația adoptată în comun de Parlament și Consiliu este contestată.

11. LINKURI UTILE

Parlamentul	http://www.europarl.europa.eu/portal/ro
Regulamentul de procedură	http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+RULES-EP+20140701+TOC+DOC+XML+V0//RO
Site internet privind procedura legislativă ordinară (include statistici)	http://www.europarl.europa.eu/ordinary-legislative-procedure/en/home.html
Observator legislativ (bază de date privind procesul decizional interinstituțional)	http://www.europarl.europa.eu/oeil/home/home.do În ceea ce privește procedura legislativă ordinară, sunt disponibile printre altele următoarele documente: <i>Prima lectură a Parlamentului:</i> • Proiectul de raport și raportul final întocmite de un raportor și adoptate de către comisia competentă (același lucru este valabil și pentru avizele care sunt elaborate de alte comisii) • Amendamente la propunerea Comisiei depuse în comisie • Amendamente depuse în plen • Poziția în primă lectură adoptată de Parlament <i>A doua lectură a Parlamentului:</i> • Proiectul de recomandare și recomandarea finală întocmite de un raportor și adoptate de către comisia competentă • Amendamente la poziția Consiliului în primă lectură depuse în comisie • Amendamente depuse în plen • Poziția în a doua lectură adoptată de Parlament <i>Concilierea și a treia lectură:</i> • Textul comun aprobat de Comitetul de conciliere • Poziția în a treia lectură adoptată de Parlament <i>Negocierile interinstituționale:</i> • Mandatul de negociere al Parlamentului • Acord provizoriu
Consiliul	http://www.consilium.europa.eu/ro/
Regulamentul de procedură	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32009D0937&from=RO
Registrul public al documentelor Consiliului	http://www.consilium.europa.eu/ro/documents-publications/public-register/

Comisia	https://ec.europa.eu/commission/index_ro
Regulamentul de procedură	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32010D0138&from=RO
Urmărirea procesului legislativ	https://ec.europa.eu/info/law/track-law-making_ro
Platforma REFIT	https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/evaluating-and-improving-existing-laws/refit-making-eu-law-simpler-and-less-costly/refit-platform_ro
Consultări	https://ec.europa.eu/info/consultations_ro
Studii de impact și foi de parcurs ale propunerilor legislative planificate:	https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/impact-assessments_ro
Tratate	
Versiunile consolidate ale Tratatului privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:326:FULL:RO:PDF
Lista temeiurilor juridice care implică folosirea procedurii legislative ordinare în Tratatul de la Lisabona ¹	http://www.epgencms.europarl.europa.eu/cmsdata/upload/89445f93-5ccc-405a-b0dd-d37f09c4a9e9/List_of_legal_bases.pdf
Acorduri interinstituționale	
Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 2016	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32016Q0512%2801%29
Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, din 2010	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32010Q1120(01)&from=RO
Declarația comună privind modalitățile practice de aplicare a procedurii de codecizie, din 2007	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32007C0630(01)&from=RO

¹ Lista este reprodusă din Raportul A6-0013/2008 privind Tratatul de la Lisabona (2007/2286(INI)).

Alte instrumente de căutare	
EUR-Lex	http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=ro
Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene (Oficiul pentru Publicații)	https://publications.europa.eu/ro/home
Registrul DIA	https://webgate.ec.europa.eu/regdel/#/home
Criterii de delimitare	https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2019.223.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2019%3A223%3AATOC

ANEXE

ANEXA I - Articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

1. În cazul în care, în tratate, se face trimitere la procedura legislativă ordinară pentru adoptarea unui act, se aplică procedura de mai jos.

2. Comisia prezintă o propunere Parlamentului European și Consiliului.

Prima lectură

3. Parlamentul European adoptă poziția sa în primă lectură și o transmite Consiliului.

4. În cazul în care poziția Parlamentului European este aprobată de Consiliu, actul respectiv se adoptă cu formularea care corespunde poziției Parlamentului European.

5. În cazul în care poziția Parlamentului European nu este aprobată de Consiliu, acesta adoptă poziția sa în primă lectură și o transmite Parlamentului European.

6. Consiliul informează exhaustiv Parlamentul asupra motivelor care l-au condus la adoptarea poziției sale în primă lectură. Comisia informează exhaustiv Parlamentul European cu privire la poziția sa.

A doua lectură

7. În cazul în care, în termen de trei luni de la data transmiterii, Parlamentul European:

(a) aprobă poziția Consiliului din prima lectură sau nu s-a pronunțat, actul respectiv se consideră adoptat cu formularea care corespunde poziției Consiliului;

(b) respinge, cu majoritatea membrilor care îl compun, poziția Consiliului din prima lectură, actul propus este considerat ca nefiind adoptat;

(c) propune, cu majoritatea membrilor care îl compun, modificări la poziția Consiliului din prima lectură, textul astfel modificat se transmite Consiliului și Comisiei, care emite un aviz cu privire la aceste modificări.

8. În cazul în care, în termen de trei luni de la primirea modificărilor Parlamentului European, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată:

(a) aprobă toate aceste modificări, actul respectiv este considerat aprobat;

(b) nu aprobă toate modificările, președintele Consiliului, în consens cu președintele Parlamentului European, convoacă comitetul de conciliere, într-un termen de șase săptămâni.

9. Consiliul hotărăște în unanimitate cu privire la modificările care au făcut obiectul unui aviz negativ din partea Comisiei.

Concilierea

10. Comitetul de conciliere, care reunește membrii Consiliului sau reprezentanții lor și tot atâția membri care reprezintă Parlamentul European, are misiunea de a ajunge la un acord asupra unui proiect comun, cu majoritatea calificată a membrilor Consiliului sau a reprezentanților acestora și cu majoritatea membrilor care reprezintă Parlamentul European, în termen de șase săptămâni de la data convocării, pe baza pozițiilor Parlamentului și ale Consiliului din a doua lectură.

11. Comisia participă la lucrările comitetului de conciliere și ia toate inițiativele necesare pentru promovarea unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului.

12. În cazul în care, în termen de șase săptămâni de la convocare, comitetul de conciliere nu aprobă niciun proiect comun, actul propus este considerat neadoptat.

A treia lectură

13. În cazul în care, în acest termen, comitetul de conciliere aprobă un proiect comun, Parlamentul European și Consiliul dispun fiecare de un termen de șase săptămâni de la această aprobare, pentru a adopta actul respectiv în conformitate cu acest proiect, Parlamentul European hotărând cu majoritatea voturilor exprimate, iar Consiliul cu majoritate calificată. În caz contrar, actul propus este considerat neadoptat.

14. Termenele de trei luni și șase săptămâni prevăzute la prezentul articol sunt prelungite cu cel mult o lună și, respectiv, două săptămâni, la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Dispoziții speciale

15. În cazul în care, în situațiile prevăzute în tratate, un act legislativ face obiectul procedurii legislative ordinare la inițiativa unui grup de state membre sau la recomandarea Băncii Centrale Europene ori la solicitarea Curții de Justiție, alineatul (2), alineatul (6) a doua teză și alineatul (9) nu se aplică.

În aceste cazuri, Parlamentul European și Consiliul transmit Comisiei proiectul de act, precum și pozițiile lor din prima și din a doua lectură. Parlamentul European sau Consiliul poate solicita avizul Comisiei în orice fază a procedurii, aviz pe care Comisia îl poate emite și din proprie inițiativă. Comisia poate, de asemenea, în cazul în care consideră necesar, să participe la comitetul de conciliere în condițiile prevăzute la alineatul (11).

ANEXA II - Norme aplicabile în cazul procedurii legislative ordinare

SECȚIUNEA 1 - PRIMA LECTURĂ	
Articolul 59	(votul în plen)
Articolul 60	(retrimitere)
Articolul 62	(acord)
SECȚIUNEA 2 - A DOUA LECTURĂ	
Articolul 63	(poziția Consiliului)
Articolul 64	(termene)
Articolul 65	(comisia)
Articolul 66	(în plen)
Articolul 67	(vot)
Articolul 68	(admisibilitate)
Articolul 69	(acord)
Secțiunea 3 - Negocierile interinstituționale	
Articolul 70	(generalități)
Articolul 71	(Prima lectură a PE)
Articolul 72	(stadiu de început al celei de-a doua lecturi)
Articolul 73	(a doua lectură)
Articolul 74	(desfășurarea negocierilor)
Secțiunea 4 - Norme privind concilierea și a treia lectură	
Articolul 75	(termene)
Articolul 76	(convocarea comitetului de conciliere)
Articolul 77	(delegația)
Articolul 78	(proiectul comun)

Articolul 59: Votul în Parlament – prima lectură

1. Parlamentul poate aproba, modifica sau respinge proiectul de act legislativ.
2. Parlamentul votează prima dată asupra oricărei propuneri de respingere imediată a proiectului de act legislativ care a fost depus în scris de comisia competentă, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus.

În cazul în care propunerea de respingere se adoptă, Președintele îi solicită instituției care a prezentat proiectul de act legislativ să îl retragă.

În cazul în care instituția respectivă își retrage proiectul de act legislativ, Președintele declară procedura încheiată.

În cazul în care instituția nu își retrage proiectul de act legislativ, Președintele anunță că prima lectură a Parlamentului s-a încheiat, cu excepția cazului în care, la propunerea președintelui sau a raportorului comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul decide să îl retrimită comisiei competente spre reexaminare.

În cazul în care propunerea de respingere nu se adoptă, Parlamentul acționează în conformitate cu alineatele (3), (4) și (5).

3. Orice acord provizoriu prezentat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) face obiectul unui vot prioritar și unic, cu excepția cazului în care, la cererea unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul decide, în schimb, să voteze amendamentele în conformitate cu alineatul (4). În acest caz, Parlamentul decide, de asemenea, dacă votarea amendamentelor are loc imediat sau nu. În cazul în care nu se votează imediat asupra amendamentelor, Parlamentul stabilește un nou termen pentru amendamente, acestea fiind supuse la vot într-o ședință ulterioară.

În cazul în care acordul provizoriu se adoptă în urma unui vot unic, Președintele anunță că prima lectură în Parlament s-a încheiat.

În cazul în care, în urma unui vot unic, acordul provizoriu nu întrunește majoritatea voturilor exprimate, Președintele stabilește un nou termen pentru depunerea amendamentelor la proiectul de act legislativ. Amendamentele sunt apoi supuse la vot într-o ședință ulterioară pentru ca Parlamentul să își încheie prima lectură.

4. Cu excepția cazului în care s-a adoptat o propunere de respingere în conformitate cu alineatul (2) sau un acord provizoriu în conformitate cu alineatul (3), orice amendamente la proiectul de act legislativ sunt apoi supuse la vot, inclusiv, după caz, anumite părți din acordul provizoriu, în cazul în care au fost depuse cereri de vot separat sau pe părți sau amendamente concurente.

Înainte de votarea amendamentelor, Președintele poate solicita Comisiei să-și facă cunoscută poziția și Consiliului să-și prezinte comentariile.

După ce a avut loc votul asupra respectivelor amendamente, Parlamentul votează întregul proiect de act legislativ, eventual modificat.

În cazul în care proiectul de act legislativ în ansamblul său, eventual modificat, este adoptat, Președintele anunță că prima lectură s-a încheiat, cu excepția cazului în care, la propunerea președintelui sau a raportorului comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul decide să îl retrimită comisiei competente în vederea unor negocieri interinstituționale în conformitate cu articolele 60 și 74.

În cazul în care proiectul de act legislativ în ansamblul său, așa cum a fost modificat, nu întrunește majoritatea voturilor exprimate, Președintele anunță că prima lectură în Parlament s-a încheiat, cu excepția cazului în care, la propunerea președintelui sau a raportorului comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul decide să îl retrimită comisiei competente spre reexaminare.

5. După ce au avut loc voturile în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4), precum și, dacă este cazul, voturile ulterioare privind amendamentele la proiectul de rezoluție legislativă referitoare la cererile de deschidere a unei proceduri, rezoluția legislativă se consideră adoptată. Dacă este necesar, rezoluția legislativă se modifică, în conformitate cu articolul 203 alineatul (2), pentru a reflecta rezultatul voturilor desfășurate în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4).

Textul rezoluției legislative și al poziției Parlamentului este transmis de către Președinte Consiliului și Comisiei, precum și grupului de state membre în cauză, Curții de Justiție sau Băncii Centrale Europene, în cazul în care proiectul de act legislativ este emis de către acestea.

Articolul 60: Retrimiteria la comisia competentă

În cazul în care, în conformitate cu articolul 59, un text este retrimis comisiei competente spre reexaminare sau în vederea unor negocieri interinstituționale în conformitate cu articolul 74, comisia competentă prezintă, oral sau în scris, un raport Parlamentului în termen de patru luni. Această perioadă poate fi prelungită de către Conferința președinților.

După retrimiteria la comisie, comisia principală trebuie ca, înainte de luarea unei decizii asupra procedurii, să permită unei comisii asociate, în conformitate cu dispozițiile articolului 57, să adopte propria decizie cu privire la amendamentele care sunt în sfera sa de competență exclusivă, în special în ceea ce privește alegerea amendamentelor care urmează să fie prezentate din nou în plen.

Nimic nu împiedică Parlamentul să decidă să organizeze, după caz, o dezbatere finală cu privire la un raport din partea comisiei competente asupra chestiunii care a făcut anterior obiectul unei retrimiteri la comisia competentă.

Articolul 62: Acordul în primă lectură

În cazul în care, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul informează Parlamentul că a aprobat poziția acestuia, după finalizarea în conformitate cu articolul 203, Președintele anunță în plen că actul legislativ este adoptat cu formularea care corespunde poziției Parlamentului.

Articolul 63: Transmiterea poziției Consiliului

1. Comunicarea poziției Consiliului, în conformitate cu articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este anunțată de Președinte în ședință plenară. Președintele face anunțul, după primirea documentelor care conțin poziția propriu-zisă, toate declarațiile făcute în procesul-verbal al Consiliului atunci când acesta și-a adoptat poziția, motivele care au condus la adoptarea acesteia de către Consiliu și poziția Comisiei, traduse în mod corespunzător în limbile oficiale ale Uniunii Europene. Președintele face anunțul în cursul perioadei de sesiune care urmează primirii documentelor.

Înainte de a face anunțul, Președintele verifică, consultându-se cu președintele comisiei competente, cu raportorul sau cu amândoi, dacă natura textului care i-a fost trimis reprezintă efectiv o poziție a Consiliului în primă lectură și dacă nu se aplică vreunul dintre cazurile prevăzute la articolul 61. *În caz contrar, Președintele, de comun acord cu comisia competentă și, dacă este posibil, de comun acord cu Consiliul, caută soluția adecvată.*

2. În ziua anunțării în Parlament, poziția Consiliului se consideră trimisă din oficiu comisiei competente în primă lectură.

3. Lista acestor transmiteri se publică în procesul-verbal al ședințelor Parlamentului, menționându-se denumirea comisiei competente.

Articolul 64: Prelungirea termenelor

1. La cererea președintelui comisiei competente, Președintele prelungește termenele prevăzute pentru a doua lectură în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

2. Președintele notifică Parlamentului orice prelungire a termenelor stabilită, în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, la inițiativa Parlamentului sau a Consiliului.

Articolul 65: Procedura de examinare în cadrul comisiei competente

1. Poziția Consiliului se înscrie ca prioritate pe ordinea de zi a primei reuniuni a comisiei competente de după data comunicării acesteia. Consiliul poate fi invitat să-și prezinte poziția.
2. Raportorul pentru a doua lectură este același cu raportorul pentru prima lectură, cu excepția unei decizii contrare a comisiei competente.
3. Dispozițiile de la articolul 68 alineatele (2) și (3) privind admisibilitatea amendamentelor la poziția Consiliului se aplică în cazul procedurilor comisiei competente. Numai membrii titulari sau supleanți permanenți ai acestei comisii pot depune propuneri de respingere sau amendamente. Comisia hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate.
4. Comisia competentă prezintă o recomandare pentru a doua lectură, propunând aprobarea, modificarea sau respingerea poziției adoptate de Consiliu. Recomandarea cuprinde o justificare concisă a deciziei propuse.
5. Articolele 51, 52, 56 și 198 nu se aplică în a doua lectură.

Articolul 66: Prezentarea în Parlament

Poziția Consiliului și, în cazul în care este disponibilă, recomandarea pentru a doua lectură a comisiei competente se înscriu din oficiu în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune a cărei zi de miercuri precedă și este cea mai apropiată de data de expirare a termenului de trei luni sau, în cazul unei prelungiri a acestuia în conformitate cu articolul 64, de patru luni, cu excepția cazului în care chestiunea a fost dezbătută în cursul unei perioade de sesiune anterioare.

Articolul 67: Votul în Parlament – a doua lectură

1. Parlamentul votează mai întâi orice propunere de respingere imediată a poziției Consiliului, depusă în scris de comisia competentă, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus. Pentru a fi adoptată, propunerea de respingere trebuie să întrunească majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul.

În cazul în care propunerea de respingere este adoptată, poziția Consiliului este respinsă și Președintele anunță în plen încheierea procedurii legislative.

În cazul în care propunerea de respingere nu se adoptă, Parlamentul procedează în conformitate cu alineatele (2) - (5).

2. Orice acord provizoriu prezentat în temeiul articolului 74 alineatul (4) de către comisia competentă face obiectul unui vot prioritar și unic, cu excepția cazului în care, la cererea unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul

reduc, Parlamentul decide să voteze imediat amendamentele în conformitate cu alineatul (3).

În cazul în care, în urma unui vot unic, acordul provizoriu întrunește majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul, Președintele anunță în plen că a doua lectură în Parlament s-a încheiat.

În cazul în care, în urma unui vot unic, acordul provizoriu nu întrunește majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul, Parlamentul acționează în conformitate cu alineatele (3), (4) și (5).

3. Cu excepția cazului în care s-a adoptat o propunere de respingere în conformitate cu alineatul (1) sau un acord provizoriu în conformitate cu alineatul (2), orice amendamente la poziția Consiliului, inclusiv cele din cadrul acordului provizoriu depus de comisia competentă în conformitate cu articolul 74 alineatul (4), sunt supuse la vot. Amendamentele la poziția Consiliului sunt adoptate numai dacă întrunesc majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul.

Înainte de votarea amendamentelor, Președintele poate solicita Comisiei să-și facă cunoscută poziția și Consiliului să-și prezinte comentariile.

4. Votul defavorabil al Parlamentului cu privire la propunerea inițială de respingere a poziției Consiliului în conformitate cu alineatul (1) nu împiedică Parlamentul ca, la recomandarea președintelui sau raportorului comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, să examineze o nouă propunere de respingere, după votarea amendamentelor în conformitate cu alineatele (2) sau (3). Pentru a fi adoptată, o astfel de propunere trebuie să întrunească majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul.

În cazul în care poziția Consiliului este respinsă, Președintele anunță în plen încheierea procedurii legislative.

5. După ce au avut loc voturile în conformitate cu alineatele (1) - (4), precum și voturile ulterioare privind amendamentele la proiectul de rezoluție legislativă referitoare la cererile de deschidere a unei proceduri, Președintele anunță încheierea celei de-a doua lecturi a Parlamentului, iar rezoluția legislativă se consideră adoptată. Dacă este necesar, rezoluția legislativă este modificată, în conformitate cu articolul 203 alineatul (2), pentru a reflecta rezultatul voturilor desfășurate în conformitate cu alineatele (1) - (4) sau aplicarea articolului 69.

Textul rezoluției legislative și al poziției Parlamentului, după caz, este transmis de către Președinte Consiliului și Comisiei.

În absența unei propuneri de respingere sau de modificare a poziției Consiliului, aceasta se consideră aprobată.

Articolul 68: Admisibilitatea amendamentelor la poziția Consiliului

1. Comisia competentă, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot depune amendamente la poziția Consiliului, în vederea examinării în plen.

2. Amendamentele la poziția Consiliului sunt admisibile numai în cazul în care sunt în conformitate cu dispozițiile articolelor 180 și 181 și dacă au drept scop:

(a) restabilirea totală sau parțială a poziției adoptate de Parlament în primă lectură, sau

(b) ajungerea la un compromis între Consiliu și Parlament, sau

(c) modificarea elementelor poziției Consiliului care nu erau prevăzute de propunerea prezentată în primă lectură sau al căror conținut era diferit; sau

(d) luarea în considerare a unui fapt nou sau a unei situații juridice noi, apărute după adoptarea poziției Parlamentului în primă lectură.

Decizia Președintelui privind admisibilitatea amendamentelor nu poate fi atacată.

3. În cazul în care după prima lectură au loc noi alegeri fără să fi fost invocat articolul 61, Președintele poate hotărî derogarea de la restricțiile privind admisibilitatea, enunțate la alineatul (2).

Articolul 69: Acordul în a doua lectură

În cazul în care nu se depune nicio propunere de respingere a poziției Consiliului și niciun amendament la aceasta, în temeiul articolelor 67 și 68, în termenele stabilite pentru depunerea și votarea amendamentelor sau a propunerilor de respingere, Președintele anunță în plen adoptarea actului propus.

Articolul 70: Dispoziții generale

Negocierile cu celelalte instituții în scopul ajungerii la un acord în cursul unei proceduri legislative nu pot fi inițiate decât în urma unei decizii adoptate în conformitate cu articolele 71 - 73 sau în urma unei retrimiteri de către Parlament în vederea unor negocieri interinstituționale. Aceste negocieri se desfășoară ținând seama de Codul de conduită stabilit de Conferința președinților⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare ([A se vedea Culegerea de norme, partea C.2.](#))

Articolul 71: Negocieri înaintea primei lecturi a Parlamentului

1. În cazul în care o comisie a adoptat un raport legislativ în conformitate cu articolul 51, aceasta poate decide, cu majoritatea membrilor săi, să inițieze negocieri pe baza raportului respectiv.

2. Deciziile de a iniția negocieri sunt anunțate la începutul perioadei de sesiune ulterioare adoptării lor de către comisie. Până la sfârșitul zilei următoare celei în care a fost făcut anunțul în Parlament, un număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul mediu, pot solicita în scris ca o decizie a comisiei de a iniția negocieri să fie supusă la vot. Parlamentul votează cu privire la astfel de cereri în cursul aceleiași perioade de sesiune.

În cazul în care nu se primește nicio astfel de cerere până la expirarea termenului menționat la primul paragraf, Președintele informează Parlamentul cu privire la aceasta. În cazul în care se depune o cerere, imediat înainte de vot, Președintele poate da cuvântul unui vorbitor pentru decizia comisiei de a iniția negocieri și unui vorbitor împotriva acesteia. Fiecare dintre vorbitori poate face o declarație cu o durată de cel mult două minute.

3. Dacă Parlamentul respinge decizia comisiei de a iniția negocieri, proiectul de act legislativ și raportul comisiei competente se înscriu pe ordinea de zi a următoarei perioade de sesiune, iar Președintele stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor. Se aplică dispozițiile articolului 59 alineatul (4).

4. În lipsa unei cereri pentru un vot în Parlament privind decizia de a iniția negocieri, negocierile pot începe în orice moment după expirarea termenului stabilit la alineatul (2) primul paragraf. În cazul în care a fost adresată o astfel de cerere, negocierile pot începe în orice moment după ce decizia comisiei de a iniția negocieri a fost aprobată în Parlament.

Articolul 72: Negocieri înaintea primei lecturi a Consiliului

Atunci când Parlamentul și-a adoptat poziția în primă lectură, această poziție constituie mandatul Parlamentului pentru toate negocierile cu celelalte instituții. Comisia responsabilă poate decide, cu majoritatea membrilor săi, să inițieze negocieri în orice moment ulterior. Aceste decizii se anunță în Parlament în timpul perioadei de sesiune ulterioare votului în comisie și se consemnează în procesul verbal.

Articolul 73: Negocieri înaintea celei de-a doua lecturi a Parlamentului

În cazul în care poziția Consiliului în primă lectură a fost transmisă comisiei competente, poziția Parlamentului în primă lectură constituie, sub rezerva articolului 68, mandatul pentru toate negocierile cu celelalte instituții. Comisia competentă poate decide să inițieze negocieri în orice moment ulterior.

În cazul în care poziția Consiliului în primă lectură conține elemente care nu sunt incluse în proiectul de act legislativ sau în poziția Parlamentului în primă lectură, comisia poate adopta orientări, inclusiv sub forma unor amendamente la poziția Consiliului, pentru echipa de negociere.

Articolul 74: Desfășurarea negocierilor

1. Echipa de negociere a Parlamentului este condusă de către raportor și prezidată de către președintele comisiei competente sau de către un vicepreședinte desemnat de către președinte. Din echipă fac parte cel puțin raportorii din umbră din partea fiecărui grup politic care dorește să participe.

2. Orice document destinat dezbaterilor din cadrul unei reuniuni cu Consiliul și Comisia („trilog”) se distribuie echipei de negociere cu cel puțin 48 de ore sau, în caz de urgență, cu cel puțin 24 de ore înaintea trilogului în cauză.

3. După fiecare trilog, președintele echipei de negociere și raportorul, în numele echipei de negociere, prezintă un raport în cadrul următoarei reuniuni a comisiei competente.

În cazul în care nu este posibilă convocarea la timp a unei reuniuni a comisiei, președintele echipei de negociere și raportorul, în numele echipei de negociere, prezintă un raport în cadrul unei reuniuni a coordonatorilor comisiei.

4. În cazul în care negocierile conduc la un acord provizoriu, comisia competentă este informată fără întârziere. Documentele care reflectă rezultatul trilogului concluziv sunt puse la dispoziția comisiei competente și sunt publicate. Acordul provizoriu este prezentat comisiei responsabile, care decide cu privire la aprobarea acestuia prin vot unic, cu majoritatea voturilor exprimate. În cazul în care este aprobat, acesta se supune spre examinare Parlamentului, prezentându-se în mod clar toate modificările aduse proiectului de act legislativ.

5. În cazul unui dezacord între comisiile în cauză în temeiul articolelor 57 și 58, normele detaliate pentru deschiderea și desfășurarea negocierilor se stabilesc de către președintele Conferinței președinților de comisie, în conformitate cu principiile enunțate în articolele menționate mai sus.

Articolul 75: Prelungirea termenelor

1. La cererea delegației Parlamentului la comitetul de conciliere, Președintele prelungește termenele prevăzute pentru a treia lectură în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

2. Președintele notifică Parlamentului orice prelungire a termenelor stabilită în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, la inițiativa Parlamentului sau a Consiliului.

Articolul 76: Convocarea comitetului de conciliere

În cazul în care Consiliul informează Parlamentul că nu este în măsură să aprobe toate amendamentele acestuia la poziția Consiliului, Președintele convine împreună cu Consiliul asupra unei date și a unui loc pentru prima reuniune a comitetului de

conciliere. Termenul de șase săptămâni sau, în cazul în care a fost prelungit, de opt săptămâni, prevăzut la articolul 294 alineatul (10) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, curge de la data primei reuniuni a comitetului de conciliere.

Articolul 77: Delegația la comitetul de conciliere

1. Delegația Parlamentului la comitetul de conciliere este formată dintr-un număr de membri egal cu numărul membrilor delegației Consiliului.
  2. Componenta politică a delegației corespunde împărțirii Parlamentului pe grupuri politice. Conferința președinților stabilește numărul exact de membri ai diferitelor grupuri politice care intră în componența delegației.
  3. Membrii delegației sunt numiți de grupurile politice pentru fiecare caz de conciliere, de preferință dintre membrii comisiei competente, cu excepția a trei membri desemnați ca membri permanenți în delegațiile succesive pentru o perioadă de 12 luni. Grupurile politice desemnează cei trei membri permanenți dintre vicepreședinți, aceștia reprezentând cel puțin două grupuri politice diferite. Președintele și raportorul pentru a doua lectură al comisiei competente, precum și raportorul oricărei comisii asociate sunt membri ai delegației în fiecare caz.
  4. Grupurile politice reprezentate în cadrul delegației își desemnează membrii supleanți.
  5. Grupurile politice care nu sunt reprezentate în cadrul delegației pot trimite fiecare câte un reprezentant la orice reuniune internă pregătitoare a delegației. În cazul în care delegația nu are în componență niciun deputat neafiliat, la reuniunea pregătitoare internă a delegației este permisă participarea unui deputat neafiliat.
  6. Delegația este condusă de Președinte sau de unul dintre cei trei membri permanenți.
  7. Delegația hotărăște cu majoritatea voturilor membrilor care o compun. Dezbaterile nu sunt publice.
- Conferința președinților stabilește orientările de procedură complementare privind activitatea delegației la comitetul de conciliere.
8. Delegația comunică Parlamentului rezultatele concilierii.

Articolul 78: Proiectul comun

1. În cazul în care comitetul de conciliere a căzut de acord asupra unui proiect comun, punctul se înscrie pe ordinea de zi a unei ședințe plenare care urmează să aibă loc în termen de șase săptămâni sau, în cazul în care termenul a fost prelungit, în termen de opt săptămâni de la data aprobării proiectului comun de către comitetul de conciliere.

2. Președintele delegației sau un alt membru desemnat al delegației la comitetul de conciliere face o declarație privind proiectul comun, care este însoțit de un raport.
3. Nu se pot depune amendamente la proiectul comun.
4. Proiectul comun în ansamblu face obiectul unui singur vot. În cazul în care întrunește majoritatea voturilor exprimate, proiectul este aprobat.
5. În cazul în care nu se ajunge la un acord asupra unui proiect comun în cadrul comitetului de conciliere, președintele sau un alt membru desemnat din delegația Parlamentului la comitetul de conciliere face o declarație. Declarația este urmată de o dezbatere.
6. Nu se pot efectua retrimiteri la comisie în cursul procedurii de conciliere dintre Parlament și Consiliu care urmează celei de-a doua lecturi.
7. Articolele 51, 52 și 56 nu se aplică în a treia lectură.

ANEXA III - Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare¹

1. Introducere

Prezentul cod de conduită oferă, pentru Parlament, îndrumări privind modul de desfășurare a negocierilor în toate etapele procedurii legislative ordinare, inclusiv în a treia lectură, și ar trebui considerat împreună cu articolele 70-74 din Regulamentul de procedură.

El vine în completarea dispozițiilor relevante ale Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016² referitoare la transparența și coordonarea procesului legislativ și ale Declarației comune privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie³ convenite între Parlament, Consiliu și Comisie la 13 iunie 2007.

2. Principii generale și pregătirea pentru negocieri

Negocierile interinstituționale în cadrul procedurii legislative ordinare se bazează pe principiile transparenței, responsabilității și eficienței, pentru a asigura un proces decizional fiabil, ușor de urmărit și deschis, atât în cadrul Parlamentului, cât și față de public.

Ca regulă generală, Parlamentul ar trebui să utilizeze toate posibilitățile existente în toate etapele procedurii legislative ordinare. Decizia de a se angaja în negocieri, îndeosebi în vederea obținerii unui acord în primă lectură, se examinează de la caz la caz, ținând seama de particularitățile fiecărui dosar.

Posibilitatea de a iniția negocieri cu Consiliul este prezentată de raportor în cadrul reuniunii plenare a comisiei, care ia o decizie în conformitate cu articolul corespunzător din Regulamentul de Procedură. Mandatul este reprezentat de raportul legislativ al comisiei sau de amendamentele adoptate în plen pentru negocierile în primă lectură, de poziția în primă lectură a Parlamentului pentru negocierile pentru un acord timpuriu în a doua lectură sau pentru a doua lectură, precum și de poziția Parlamentului în a doua lectură pentru negocieri în a treia lectură.

Parlamentul este informat și examinează deciziile de a iniția negocieri. Pentru a atinge cel mai înalt grad de transparență în cadrul procesului legislativ, președintele Conferinței președinților de comisie informează Conferința președinților cu regularitate, furnizându-i informații prompte și sistematice cu privire la toate deciziile de a iniția negocieri, precum și cu privire la evoluția dosarelor în cadrul procedurii

---

¹ Astfel cum a fost aprobat de Conferința președinților la 28 septembrie 2017.

² JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

³ JO C 145, 30.6.2007, p. 5.

legislative ordinare. Orice acord la care s-a ajuns în cadrul negocierilor este considerat provizoriu până în momentul în care este adoptat în Parlament.

În cazul negocierilor din prima lectură, pentru un acord timpuriu în cea de-a doua lectură și din a doua lectură, principalul organism responsabil pentru derularea negocierilor este comisia competentă, reprezentată de echipa de negociere în conformitate cu articolul 74. În a treia lectură, Parlamentul este reprezentat în cadrul negocierilor de delegația sa la comitetul de conciliere, care este prezidată de unul dintre vicepreședinții responsabili cu concilierea. Pe tot parcursul negocierilor, se respectă echilibrul politic și toate grupurile politice au dreptul de a fi reprezentate cel puțin la nivel de personal.

Prezentul cod de conduită se aplică, *mutatis mutandis*, în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 57 privind procedura comisiilor asociate sau la articolul 58 privind procedura reuniunilor comune ale comisiilor, în special în ceea ce privește componența echipei de negociere și desfășurarea negocierilor. Președinții comisiilor în cauză ar trebui să convină în prealabil asupra modalităților de cooperare pe tot parcursul negocierilor interinstituționale.

3. Desfășurarea negocierilor și finalizarea acordului

Din principiu și pentru a crește transparența, Parlamentul pune la dispoziția publicului mijloacele necesare pentru o bună informare pe parcursul întregului ciclu legislativ, lucrând în strânsă cooperare cu celelalte instituții, pentru a facilita urmărirea procesului legislativ. Aceasta include anunțarea în comun a încheierii cu succes a procedurilor legislative, inclusiv prin conferințe de presă comune sau prin orice alte mijloace considerate adecvate.

Negocierile în cadrul trilogurilor se bazează pe un document comun (de obicei sub forma unui document pe coloane), indicând poziția instituțiilor respective cu privire la amendamentele fiecăreia și includ, de asemenea, toate textele de compromis asupra cărora s-a convenit în mod provizoriu. Acest document comun este un document partajat între instituții și orice versiune distribuită pentru un trilog ar trebui, în principiu, stabilită de comun acord de către colegiitori. După fiecare trilog, președintele echipei de negociere și raportorul prezintă un raport comisiei competente sau coordonatorilor săi cu privire la evoluția negocierilor.

Atunci când se ajunge la un acord provizoriu cu Consiliul, președintele echipei de negociere și raportorul informează pe deplin comisia competentă cu privire la rezultatul negocierilor, care se publică. Comisia competentă primește spre examinare textul oricărui acord provizoriu la care s-a ajuns, într-un format care prezintă clar modificările aduse proiectului de act legislativ. Comisia competentă decide în conformitate cu articolul 74 din Regulamentul de procedură.

Acordul provizoriu la care s-a ajuns pe parcursul negocierilor este confirmat în scris printr-o scrisoare oficială. În cazul acordurilor în prima și a doua lectură, președintele

Coreper confirmă acordul provizoriu în scris președintelui comisiei competente, în timp ce în cazul unui acord timpuriu în a doua lectură, președintele comisiei competente informează Consiliul că va recomanda plenului ca poziția în primă lectură a Consiliului care corespunde textului acordului provizoriu să fie adoptată fără amendamente în a doua lectură a Parlamentului¹.

Se prevede un interval suficient de timp între avizul favorabil dat de comisie acordului provizoriu și votul în ședință plenară pentru a permite grupurilor politice să-și pregătească poziția finală.

Acordul provizoriu face obiectul finalizării juridico-lingvistice, în conformitate cu articolul 203 din Regulamentul de Procedură. Nu se aduc modificări niciunui acord provizoriu fără acordul explicit, la nivelul adecvat, atât al Parlamentului, cât și al Consiliului.

4. Asistență pentru echipa de negociere

Echipei de negociere i se pun la dispoziție toate resursele necesare pentru a-și desfășura activitatea în condiții optime. Ea este asistată de o echipă administrativă responsabilă de proiect, coordonată de secretariatul comisiei competente și din care ar trebui să facă parte cel puțin Unitatea pentru afaceri legislative, Serviciul juridic, Direcția pentru acte legislative, serviciul de presă al Parlamentului și alte servicii relevante care vor fi desemnate de la caz la caz. Consilierii grupurilor politice sunt invitați la reuniunile de pregătire a trilogurilor sau la reuniunile subsecvente. Unitatea pentru afaceri legislative coordonează asistența administrativă acordată delegației Parlamentului la comitetul de conciliere.

---

¹ A se vedea punctul 18 din Declarația comună privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie.

ANEXA IV - Ordinea Președințiilor Consiliului¹

*Ordinea Președințiilor pe grupuri de trei state membre
Trioul președințiilor*

România	ianuarie - iunie	2019
Finlanda	iulie - decembrie	2019
Croația	ianuarie - iunie	2020
Germania	iulie - decembrie	2020
Portugalia	ianuarie - iunie	2021
Slovenia	iulie - decembrie	2021
Franța	ianuarie - iunie	2022
Republica Cehă	iulie - decembrie	2022
Suedia	ianuarie - iunie	2023
Spania	iulie - decembrie	2023
Belgia	ianuarie - iunie	2024
Ungaria	iulie - decembrie	2024
Polonia	ianuarie - iunie	2025
Danemarca	iulie - decembrie	2025
Cipru	ianuarie - iunie	2026
Irlanda	iulie - decembrie	2026
Lituania	ianuarie - iunie	2027
Grecia	iulie - decembrie	2027
Italia	ianuarie - iunie	2028
Letonia	iulie - decembrie	2028
Luxemburg	ianuarie - iunie	2029
Țările de Jos	iulie - decembrie	2029
Slovacia	ianuarie - iunie	2030
Malta	iulie - decembrie	2030

---

¹ [JO L 208, 2.8.2016, p. 42](#)

Anexa V - Impactul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană asupra majorităților și a pragurilor utilizate pentru procedura legislativă ordinară

Majoritățile utilizate în procedura legislativă ordinară	
În Parlament	
Majoritatea simplă:	majoritatea voturilor exprimate
Majoritatea calificată:	majoritatea membrilor care compun Parlamentul (pentru votul în plen, 353 din 705)
În Consiliu	
Majoritatea simplă:	majoritatea statelor membre (14 state membre pentru)
Majoritatea calificată:	55 % dintre statele membre (15 state membre), reprezentând cel puțin 65 % din populația UE
Unanimitatea:	toate state membrele care votează sunt pentru (abținerea nu împiedică adoptarea prin unanimitate)

Praguri utilizate în Parlament pentru cererile de deschidere a unei proceduri	
Pragul redus	O douăzecime din deputații care compun Parlamentul sau un grup politic (36 deputați)
Pragul mediu	O zecime din deputații care compun Parlamentul, format dintr-un grup politic sau din mai multe grupuri politice sau din deputați individuali, sau o combinație a acestora (71 de deputați)
Pragul ridicat	O cincime din deputații care compun Parlamentul, format dintr-un grup politic sau din mai multe grupuri politice sau din deputați individuali, sau o combinație a acestora (141 de deputați)